

FAUNA DE TORRELLES DE LLOBREGAT A FLICKR

Des de l'any 2011, l'ANT disposa d'un bloc de fotografies de fauna del nostre entorn, vinculat al nostre web, dins de l'aplicació informàtica Flickr.

Amb la denominació "Fauna de Torrelles" s'hi pot accedir directament a <https://www.flickr.com/photos/faunatorrellesllobregat/>

També hi ha la possibilitat d'entrar al web <http://antlaformiga.org/> i clicar sobre la finestra **Fauna** existent a l'esquerra, a baix, de la portada.

Flickr és una aplicació per administrar i compartir fotografies en línia. A dins s'hi poden crear blocs per posar les fotografies a disposició de les persones que hi estiguin interessades i és un nou sistema per arxivar i organitzar les fotografies.

Actualment, a mitjans de juliol, al nostre bloc de fauna hi ha 281 fotografies i 12 vídeos. S'hi pot accedir a través de la galeria, on les fotografies estan barrejades, o a partir dels quatre àlbums en què estan organitzades:

Invertebrats	150 fotos
Rèptils i amfibis	21 fotos
Ocells	102 fotos i 1 vídeo
Mamífers	8 fotos i 11 vídeos

Periòdicament s'hi van afegint fotografies i, en els últims mesos, petits vídeos capturats amb càmera-parany. Així, de mica en mica, es va obtenint una imatge conjunta de la fauna del nostre entorn, a Torrelles de Llobregat.

Si teniu alguna fotografia de fauna local ens la podeu enviar a la nostra adreça electrònica.

Acompanyem com sempre aquest full informatiu amb un document, el número 195 dins de la col·lecció, que porta el títol “**Bosc i societat**”.

Per confeccionar-lo hem recollit un article del Doctor Martí Boada publicat al bloc de divulgació científica Divulcat.cat, a càrrec d'Enciclopèdia Catalana i l'hem complementat amb algunes fotografies de paisatge del nostre entorn.

A continuació, relacionats amb el tema de l'article, recollim dues informacions del digital El Món i del diari El Punt Avui.

En la primera, s'anuncia un pla estratègic forestal de país, amb motiu d'una subhasta de fusta i, en la segona, un projecte de recerca sobre els efectes en la salut de les persones que passen pels boscos.

La consellera Teresa Jordà anuncia un pla estratègic forestal de país

Ho ha fet en el marc de la subhasta de 73.138 tones de fusta a Bagà amb un valor de gairebé 3.000.000 euros. La subhasta de fusta de boscos públics 2018 repercutirà en un miler de llocs de treball

Redacció 27/07/2018

Un dels boscos la fusta del qual ha estat subhastada | Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

“Estem preparant un pla estratègic del sector forestal català amb un sistema de cogestió: al costat del sector i de la mà de l'Administració volem posar el sector al lloc que li pertoca”. Així ha anunciat avui la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Teresa Jordà, la voluntat de tirar endavant unes noves polítiques de gestió, amb plantejaments nous i analitzant les necessitats reals del sector forestal català. Jordà ha participat avui a Bagà (Berguedà) a la subhasta concentrada de fusta pública de Catalunya. La consellera ha explicat que avui és el dia de la fusta: “Aquest és l'acte més important per al sector forestal del nostre país”. En total, s'han venut 73.138 tones de fusta, per un valor de 2.924.723 euros, que impliquen la gestió d'unes 3.500 hectàrees forestals.

Jordà també ha volgut deixar ben clar que el sector forestal català “és un sector viu, i no només és viu, sinó que genera pràcticament un miler de llocs de treball”. El volum de fusta subhastada avui es calcula que repercutirà en 976 llocs de treball: 227 persones treballaran directament al bosc i a la indústria fustera, mentre que 749 se'n beneficiaran de manera indirecta. En un sol matí i amb un nombre significatiu de grans propietaris públics de tot el país, s'han licitat 58 lots fusters davant d'una bona representació del sector. Aquesta subhasta és una de les principals mesures que el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació té en marxa per dinamitzar la gestió forestal, especialment a l'àmbit de les forests de propietat pública, ja siguin d'entitats locals o de la Generalitat mateixa. En conjunt, els boscos públics ocupen una superfície aproximada de 485.000 ha, cosa que representa un 24% de la superfície forestal a Catalunya.

Els lots subhastats corresponen a 14 comarques i 73 municipis i entitats locals. Les comarques amb un major volum de fusta licitada

són la Cerdanya, l'Alt Urgell i el Pallars Sobirà. El volum inicial de fusta subhastada ha estat de 76.260 tones, resultat de la gestió forestal sostenible en unes 3.500 ha. S'ha venut el 96,4% del total de la fusta licitada. Els treballs que es realitzaran són en gran part de millora, sobretot aclarides en boscos joves per millorar-ne la vitalitat, reduir-hi el risc d'incendis i fer-los més resistents enfront de sequeres o plagues forestals. Aquesta iniciativa forma part d'una aposta ferma i més global del Departament d'Agricultura centrada en l'àmbit de la gestió forestal. Així, l'objectiu és impulsar la bioeconomia i el desenvolupament de les zones rurals. L'estratègia se centra en la gestió forestal sostenible, el foment de l'ús de la fusta en la construcció, l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i agrícola o l'impuls del sector surer de Catalunya, entre d'altres.

Imatge de la subhasta de fusta que ha tingut lloc avui | Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

La Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi impulsa una sèrie de mesures per maximitzar la mobilització del recurs fuster, de manera que les entitats locals propietàries comencin a buscar noves fórmules de gestió sota les línies d'actuació següents basades en diferents aspectes:

- Models de funcionament que agrupin la propietat i que permetin ofertes conjuntes de major volum i, per tant, més atractives.
- Classificació dels productes obtinguts per generar valor afegit i aconseguir millor coordinació i afinitat amb les indústries de transformació, de manera que es pot oferir el producte concret que aquestes empreses requereixen a cada moment.
- Reinversió dels recursos obtinguts dels aprofitaments en altres treballs de millora en les forests mateixes, a fi d'afavorir la reactivació de l'activitat socioeconòmica laboral i les millores ambientals.

Durant la jornada, també s'han presentat diverses iniciatives d'innovació forestal impulsades per l'Administració, com ara un estudi presentat per l'INCAFUST sobre la viabilitat tècnica de la fabricació de CLT a Catalunya. També s'ha explicat el desenvolupament d'una plataforma integral d'actuacions forestals i seguretat i salut promoguda per la Mancomunitat de Municipis Berguedans per la Biomassa, i un recull de recomanacions sobre la gestió forestal, en relació amb el canvi climàtic i la biodiversitat, elaborat per la Subdirecció General de Boscos. Finalment, l'INCAFUST ha presentat la publicació Promoció de la construcció amb fusta en l'àmbit municipal.

Rere el secret dels boscos

Investigadors catalans impulsen una recerca sobre els efectes que les passejades per arbredes poden tenir en la salut humana

Volen descobrir els processos químics que generen benestar físic o mental als excursionistes

X.A - Barcelona - 21 juliol 2018

El primer grup de voluntaris participants en l'estudi, passejant ahir al matí per l'alzinar de Sant Bernat, al Montseny ICTA-UAB.

Entre les ombres i la verdor un punt inusual per l'època, un grup de persones caminaven ahir al matí per l'alzinar de Sant Bernat, al Montseny. No es tractava d'excursionistes convencionals, sinó d'un grup de voluntaris que participen en un estudi experimental per analitzar els efectes potencials que tenen els boscos sobre la salut humana, determinant la influència de la química del bosc sobre les persones. La recerca, impulsada per l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la Universitat Autònoma de Barcelona (ICTA-UAB) i el Centre de Recerca

Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), neix del creixent interès social i científic sobre els beneficis que el contacte amb el medi natural té per a la salut humana en els aspectes fisiològic, psicològic i emocional.

No és una qüestió nova –investigacions prèvies apunten a l'enfortiment del sistema immunitari, la millora de les constants cardíaques i la pressió sanguínia, o l'equilibri dels nivells de cortisol, relacionats amb els nivells d'estrès–, però encara no hi ha una base prou sòlida per poder parlar d'un efecte fisicoquímic directe i únic.

Més enllà del benestar que genera passejar pel bosc, els investigadors creuen que la interacció dels components químics que genera gran part de la vegetació –alguns dels quals amb una coneguda acció bactericida– pot tenir un efecte terapèutic per a la nostra salut. Per això també es tindrà la col·laboració d'investigadors d'IrsiCaixa, que analitzaran la microbiota del bosc i la dels voluntaris –persones sanes d'entre 20 i 40 anys– abans i després de passejar-hi. Busquen una relació per aprofundir en el paper de la química forestal i la repercussió potencial sobre la salut de les persones.

Impulsat també per la Fundació Bancària La Caixa, la part experimental de l'estudi va arrencar ahir i es farà en boscos d'alzines, pins i faigs del parc natural del Montseny. Allà mateix també es prendran mostres d'aire per analitzar i caracteritzar les substàncies químiques presents en l'atmosfera i s'estudiarà com es modifiquen les concentracions segons variables com ara la composició d'espècies o la gestió dels boscos. Per veure com aquestes substàncies s'incorporen i es metabolitzen al cos humà després d'una passejada entre arbres i quin efecte poden tenir sobre l'organisme, als voluntaris se'ls prendrà mostres en diferents moments del dia tant de saliva com de sang i d'orofaringe. Els resultats encara trigaran temps a fer-se públics, però la recompensa de passejar pel Montseny serà immediata.

RECULL DE PREMSA

Acompanyem aquest full informatiu amb un recull de premsa, el número 113 dins de la col·lecció, que porta el títol “**Parc Natural de l'Alt Pirineu**”.

Es tracta d'informacions recollides del diaris El Periòdic d'Andorra, El Punt Avui, La Vanguardia, Segre i Ara, i de l'electrònic Naciodigital, la majoria publicades el mes de juliol, amb motiu de l'ampliació del parc, i una al gener del 2018 en la qual es fa ressò del nombre de visitants de l'exercici del 2017 i els efectes econòmics del parc sobre la població.

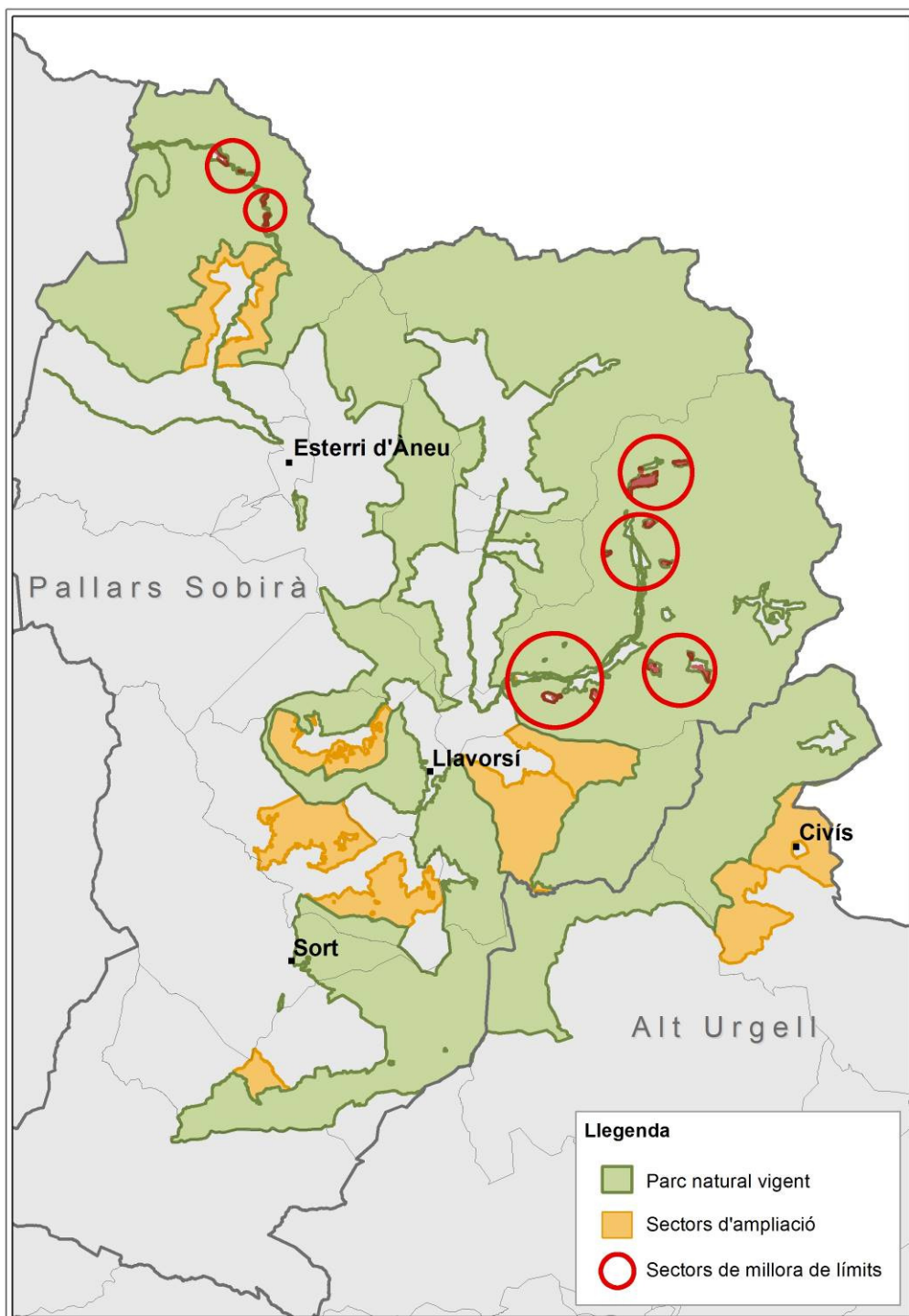
A continuació reproduïm la nota de premsa del govern de la Generalitat de Catalunya sobre l'aprovació de l'ampliació del parc en la qual hi ha un mapa de les zones ampliades o els límits corregits i el nombre d'hectàrees afectades per municipis.

03-07-2018

El Govern aprova l'ampliació del Parc Natural de l'Alt Pirineu

S'afegeixen prop de 9.500 hectàrees noves dels nuclis de Farrera, Rialp, Alt Àneu, Llavorsí, Soriguera i les Valls de Valira, que inclouen sectors d'alt interès natural, de fons de vall i mitja muntanya, que havien quedat exclosos amb la creació del Parc, l'any 2003

Es tanca un llarg procés que va començar el 2012, a petició de diversos municipis del Pallars Sobirà i l'Alt Urgell, amb l'objectiu d'aportar coherència a l'espai protegit, augmentar la zona protegida i millorar-ne la gestió

El Govern ha aprovat l'ampliació de prop de 9.500 hectàrees dels límits del Parc Natural de l'Alt Pirineu, amb l'objectiu d'incloure sectors d'alt interès natural i paisatgístic, de fons de vall i mitja muntanya, que havien quedat exclosos amb la creació del Parc, l'any 2003.

Es tanca, així, un llarg procés que es va iniciar el 2012, a petició de diversos ajuntaments del Pallars Sobirà i l'Alt Urgell, per tal de millorar la gestió del Parc, i aprofitar l'actiu econòmic que suposa, a més de contribuir a la preservació del patrimoni natural, geològic i cultural d'aquest àmbit.

A més, l'ampliació serveix per ordenar i dotar de coherència la protecció d'aquesta àrea, en tant que incorpora sectors ja inclosos en altres figures de protecció, com ara el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i Natura 2000.

Ampliació a 7 nuclis

L'ampliació que ara s'aprova suma prop de 9.500 hectàrees distribuïdes en 7 nuclis diferents. Per volum de superfície, el nucli que més n'aporta és Farrera, amb 2.585,91 ha, seguit de Rialp, amb 2.093,6 ha; les Valls de Valira, amb 2.044,85 ha; Alt Àneu, amb 1.460,26 ha; Llavorsí, amb 847,37 ha; Soriguera, amb 261,77 ha, i Alins, amb 173,15 ha, on només s'han millorat les delimitacions de diversos enclavaments.

D'aquesta manera, el Parc passarà de les 69.850,30 ha del 2003 a les 79.317,21 ha actuals.

Municipi	Superfície de Parc declarat el 2003 (ha)	Superfície d'ampliació (ha)	Superfície de Parc resultant (ha)
Alins	17.283,30	173,15	17.456,45
Alt Àneu	10.556,80	1.460,26	12.017,06
Esterri d'Àneu	15,80	0	15,80
Esterri de Cardós	1.299,80	0	1.299,80
Farrera	2.976,30	2.585,91	5.562,21
La Guingueta d'Àneu	3.558,80	0	3.558,80
Lladorre	11.765,80	0	11.765,80
Llavorsí	4.384,60	847,37	5.231,97
Montferrer i Castellbó	3.095,40	0	3.095,40
Rialp	420,90	2.093,6	2.514,50
Soriguera	5.389,60	261,77	5.651,37
Sort	956,70	0	956,70
Tírvia	53,40	0	53,40
Vall de Cardós	2.878,70	0	2.878,70
Valls de Valira Valira	5.214,40	2.044,85	7.259,25
TOTAL	69.850,30	9.466,91	79.317,21

Més de 200 hàbitats diferents

Situat a cavall de les comarques del Pallars Sobirà i l'Alt Urgell, el Parc Natural de l'Alt Pirineu acull prop de 200 hàbitats diferents així com 25 espècies de flora amenaçades o rares, i 284 espècies de vertebrats. És l'únic indret a Catalunya on creix la savina turífera (*Juniperus thurifera*), així com poblacions d'espècies amenaçades o rares com l'os bru, l'almesquera, el trençalòs, el gall fer, la perdiu blanca, el mussol pirinenc, el pardal d'ala blanca, el pela-roques, la sargantana pallaresa o el tritó pirinenc entre d'altres.

El Parc, que commemora aquest 1 d'agost els seus 15 anys de creació, conté, a més, set espais d'interès geològic inclosos en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya, així com un extens patrimoni arquitectònic en forma de jaciments vinculats a l'activitat ramadera des del Neolític, d'ermites, bordes, cabanes, orris, pletes, moles, serradores hidràuliques, i forns de calç, entre altres.

Recull tradicions i festes d'interès cultural, artístic i turístic, declarades patrimoni immaterial UNESCO com les Falles del Pirineu, aplecs, i fires ramaderes.

Motor d'activitat econòmica

A més d'afavorir la protecció i conservació d'hàbitats i espècies, la declaració del parc natural l'any 2003 ha suposat també un important factor de desenvolupament econòmic sostenible de les comarques del Pallars Sobirà i l'Alt Urgell. El 2017 el Parc va rebre prop de 314.000 visitants, que van generar un impacte econòmic directe de prop de 14 milions d'euros.

L'ampliació que ara s'aprova, i la recuperació actual de la capacitat pressupostària de l'òrgan gestor, contribuirà a mantenir aquest espai com un referent a Catalunya en desenvolupament sostenible i conservació del patrimoni natural, en els propers anys.

17è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS

A continuació donem les solucions amb els noms correctes de les sis últimes espècies corresponents a les fotografies dels mesos d'abril, maig i juny (el nom científic i els populars en català, castellà i anglès).

Foto nº 7: *Turdus pilaris*
Fieldfare

Griva cerdana
Zorzal Real

Foto nº 8: *Larus cirrocephalus*
Grey-headed Gull

Gavina cap-grisa
Gaviota Cabecigrís

Foto nº 9: *Aquila fasciata*
Bonelli's Eagle

Àguila cuabarrada
Águila-azor Perdicera

Foto nº 10: *Philomachus pugnax*
Ruff

Batallaire
Combatiente

Foto nº 11: *Asio flammeus*
Short-eared Owl

Mussol emigrant
Búho Campestre

Foto nº 12: *Phylloscopus trochilus*
Willow Warbler

Mosquiter de passa
Mosquitero Musical

Reproduïm les dues fotografies del juny i, a sota, la nota d'en Sergi Sales, amb les solucions.

Actualitzo la classificació i les solucions.

El més interessant és que només Francesc Capdevila ha encertat les dues fotografies. Felicitats crack!

Les dues fotos han tingut un percentatge de punts força similar.

Les solucions de juny:

Foto 1: **Mussol emigrant** (*Asio flammeus*) - Delta de l'Ebre.

Les parts inferiors pàl·lides, no ratllades, ajuda a separar de mussol banyut o duc (a més del típic angle de l'ala). Presenta el característic color negre a la punta de l'ala.

Adjunto una altra foto del mateix exemplar.

Foto 2: **Mosquiter de passa** (*Phylloscopus trochilus*) – Suècia

Jove de mosquiter, amb la cella ben visible, i la 2ona PP llarga a l'alçada de la 5ena, fa que no pugui ser un mosquiter comú o altres sp. Com que no presenta potes clares, ni taques a grans cobertores, descarta trochiloides i similars.

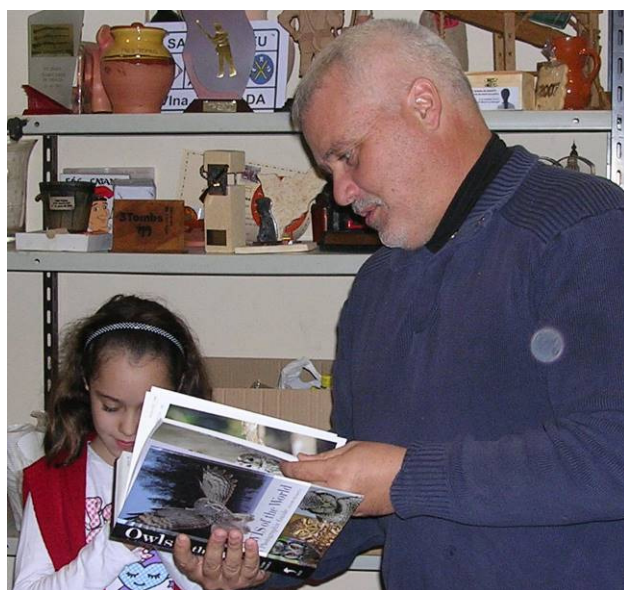
Sergi Sales

CLASSIFICACIÓ DEL 17è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ D'AUS

Publiquem ara la classificació del 17è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus, comptant només la puntuació corresponent a les dotze fotografies corresponents als mesos de gener a juny, i a la primera prova extra.

19,68 PUNTS:	Jaroa López Marc Pérez
19,60 PUNTS:	Israel Estopà
19,52 PUNTS:	Enric Morera
19,36 PUNTS:	Núria Rodríguez
18,04 PUNTS:	Marc Collado/Sandra de la Fuente
17,28 PUNTS:	Francesc Capdevila
17,12 PUNTS:	Lluís Estrada
16,20 PUNTS:	Sandra Morujo
14,96 PUNTS:	Eva Reñé
15,28 PUNTS:	Jaume Duaigües
13,28 PUNTS:	Pep Domènech
12,20 PUNTS:	Lisandro Osorio
11,28 PUNTS:	Vicenç Roig
11,26 PUNTS:	Albert Soteras
6 PUNTS:	Rosa Simon

Sergi Sales, l'encarregat del concurs

A continuació reproduïm les dues fotografies corresponents al mes de juliol, a les quals es podia respondre fins el 31 de juliol.

En Sergi Sales va enviar entre el 9 i el 15 de juliol 4 diapositives amb quatre sons d'aus corresponents a cada hàbitat. Posteriorment els va reenviar el 27 de juliol per aquelles persones que no havien pogut obrir els arxius. Reproduïm el text enviat amb el primer correu de la 2a prova extra.

Us envio la primera de les presentacions d'aquesta prova extra.

Seràn 4 diapositives en les quals s'amaguen 4 cants d'ocells típics dels hàbitats de la fotografia.

Cada encert sumará 0,125 punts

Les errades no descomptaran, però només s'admeten 4 solucions per foto.

La data límit per contestar és el 30 de juliol.

Molta sort.

Sergi Sales

OBSERVACIONS ORNITOLÒGIQUES

Aquestes són les observacions del juliol de les quals hem rebut comunicació.

Enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) (5 ex.) escoltats 3 ex. i observats 2 ex. volant, entre can Gallina i can Tarrida
Diumenge, 29 de juliol del 2018, entre les 21,50 i les 22,15 hores.
Observador: Vicenç Roig

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (3 ex.) observats volant per sobre can Casanoves / can Ràfols.
Diumenge, 29 de juliol del 2018, a les 21,30 hores.
Observador: Vicenç Roig

Oreneta cuablanca (*Delichon urbica*) (80 ex.) + **Oreneta vulgar** (*Hirundo rustica*) (5 ex.) als fils del carrer Major, davant cal Traver.
Dissabte, 28 de juliol del 2018, a les 7,30 hores.
Observador: Vicenç Roig

Xot (*Otus scops*) (1 ex.) escoltat cantant a l'església.
Dissabte, 28 de juliol del 2018, a les 6 hores.
Observador: Vicenç Roig

Àguila marcenca (*Circaetus gallicus*) (2 ex.) observats des de la vall de can Reinal sobrevolant la serra de Can Ros i marxant direcció nord.
Divendres, 27 de juliol del 2018, a les 11,40 hores.
Observador: Tomás Blasco

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex.) observat a la creu del Pedró.
Dilluns, 23 de juliol del 2018, a les 12 hores.
Observador: Tomás Blasco

Duc (*Bubo bubo*) (1 mascle + 1 femella) escoltats al turó de la Bruguera.
Diumenge, 22 de juliol del 2018, a les 22,30 hores.
Observador: Juan Mora

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (1 ex.) + **Corb** (*Corvus corax*) (2 ex.) observats barallant-se en vol a la pedrera de can Gallina .
Diumenge, 22 de juliol del 2018, a les 20,25 hores.
Observador: Vicenç Roig

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (1 ex.) observat volant a can Biscarri.
Diumenge, 22 de juliol del 2018, a les 18,55 hores.
Observador: Vicenç Roig

Puput (*Upupa epops*) (1 ex.) observat en una teulada a l'eixample de can Coll.
Divendres, 20 de juliol del 2018, a les 7,50 hores.
Observador: Vicenç Roig

Bernat pescaire (*Ardea cinerea*) (2 ex.) observats volant riera amunt i posant-se en uns plàtans, a can Gallina.
Diumenge, 15 de juliol del 2018, a les 21 hores.
Observador: Vicenç Roig

Puput (*Upupa epops*) (1 ex.) observat en una teulada a l'eixample de can Coll.
Dilluns, 9 de juliol del 2018, a les 7,45 hores.
Observador: Vicenç Roig

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (1 ex.) observat posat en una torre elèctrica al Montpedrós.
Diumenge, 8 de juliol del 2018, a les 20,50 hores.
Observador: Vicenç Roig

Tórtora (*Streptopelia turtur*) (1 ex.) observat a les Rovires.
Diumenge, 8 de juliol del 2018, a les 20,10 hores.
Observador: Vicenç Roig

Corb (*Corvus corax*) (7 ex.) observats en una torre elèctrica de sobre les Rovires.
Diumenge, 8 de juliol del 2018, a les 20,05 hores.
Observador: Vicenç Roig

Gratapalles (*Emberiza cirius*) (2 ex.) observats als horts de la font del Cucut.
Diumenge, 8 de juliol del 2018, a les 19,25 hores.
Observador: Vicenç Roig

Bosqueta vulgar (*Hippolais polyglotta*) (2 ex.) observats a can Gallina.
Diumenge, 1 de juliol del 2018, a les 20,35 hores.
Observador: Vicenç Roig

Abellerol (*Merops apiaster*) (10 ex.) observats als fils de la pedrera de can Gallina.
Diumenge, 1 de juliol del 2018, a les 20,30 hores.
Observador: Vicenç Roig

Esparver (*Accipiter nisus*) (1 ex.) observat a can Balasc de baix.
Diumenge, 1 de juliol del 2018, a les 19,05 hores.
Observador: Vicenç Roig

Aligot comú (*Buteo buteo*) (1 ex.) observat a can Querol.
Diumenge, 1 de juliol del 2018, a les 18,15 hores.
Observador: Vicenç Roig

PRIMERES OBSERVACIONS D'AUS ESTIVALS DEL 2018

Com cada any publiquem el recull de les primeres observacions d'espècies d'aus estivals i migradores. Els observadors que han aportat dades personals són: Tomás Blasco (TBM), Pep Domènech (PDLL), Juan Mora (JMM), Nahuel Osorio (NOD), Vicenç Roig (VRV) i Rosa Simon (RSJ). Les observacions fetes durant la marató ornitològica del dissabte, 21 d'abril, són de Rosa Simon, Tomás Blasco, Juan Mora, Vicenç Roig, Nahuel Osorio i Coral Camacho, els participants en l'edició d'enguany. Les deteccions realitzades durant el cens d'aus nocturnes del diumenge, 25 de març, són de Neus Planas, Isabel Mora, Nahuel Osorio, Rosa Simon, Pep Domènech, Tomás Blasco i Vicenç Roig. Des del grup d'ornitologia agraïm totes les comunicacions rebudes.

Espècie	Nom comú	Lloc	Observadors	Data	Hora
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar	casc urbà	VRV	9/3	7.50
<i>Apus melba</i>	Ballester	casc urbà	JMM	10/3	10.00
<i>Delichon urbica</i>	Oreneta cuablanca	c. Sta. Caterina	VRV	12/3	7,50
<i>Delichon urbica</i>	Oreneta cuablanca	Rectoria	VRV	12/3	8,30
<i>Apus melba</i>	Ballester	can Roig	TBM	12/3	13,31
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar	cooperativa agrícola	JMM	18/3	12.00
<i>Pernis apivorus</i>	Aligot vesper	can Güell	JMM	18/3	18,00
<i>Otus scops</i>	Xot	can Riera	cens nocturnes	25/3	21,00
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	horts can Soler	PDLL	27/3	11,00
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	riera/casc urbà	VRV	29/3	7,00
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar	can Roig	TBM	29/3	13,10
<i>Apus melba</i>	Ballester	casc urbà	RSJ	29/3	19,00
<i>Otus scops</i>	Xot	casc urbà	VRV	4/4	5,45
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	escola St. Martí	NOD	5/4	18,30
<i>Otus scops</i>	Xot	casc urbà	RSJ	5/4	21,00
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	riera/casc urbà	VRV	7/4	8,30
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	ca l'Heras	TBM	7/4	10,49
<i>Ficedula hypoleuca</i>	Mastegatxes	can Balasc de baix	VRV	8/4	17,20
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Cotxa cua-roja	horts font Cucut	VRV	8/4	17,55
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	can Güell	JMM	8/4	18,00
<i>Ficedula hypoleuca</i>	Mastegatxes	can Güell	JMM	11/4	18,30
<i>Otus scops</i>	Xot	can Güell	JMM	11/4	22,30
<i>Apus apus</i>	Falciot negre	Cat. miniatura	VRV	15/4	17,30
<i>Apus melba</i>	Ballester	Cat. miniatura	VRV	15/4	17,30
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	can Gallina	VRV	15/4	19,30
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	cooperativa agrícola	RSJ	15/4	17,00
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	casc urbà	VRV	19/4	7,15
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Enganyapastors	can Mas	marató	21/4	6,00
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	can Mas	marató	21/4	6,00
<i>Otus scops</i>	Xot	can Mas	marató	21/4	6,00
<i>Falco subbuteo</i>	Falcó mostatxut	can Mas	marató	21/4	8,30
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	can Mas	marató	21/4	9,00
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	can Mas	marató	21/4	9,30
<i>Anthus trivialis</i>	Piula dels arbres	can Mas	marató	21/4	10,00
<i>Apus apus</i>	Falciot negre	can Mas	marató	21/4	10,00
<i>Apus melba</i>	Ballester	can Mas	marató	21/4	10,00
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar	can Mas	marató	21/4	10,00
<i>Delichon urbica</i>	Oreneta cuablanca	casc urbà	marató	21/4	11,00
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	can Gallina	marató	21/4	12,30
<i>Saxicola rubetra</i>	Bitxac rogenc	mina de can Soler	VRV	22/4	18,15
<i>Oriolus oriolus</i>	Oriol	casc urbà	VRV	25/4	7,45
<i>Oriolus oriolus</i>	Oriol	cal Mixerris vell	TBM	28/4	16,00
<i>Streptopelia turtur</i>	Tórtora	can Roig	TBM	28/4	16,10
<i>Hippolais polyglotta</i>	Bosqueta vulgar	can Gallina	VRV	29/4	20,15
<i>Muscicapa striata</i>	Papamosques gris	can Querol	VRV	6/5	17,55
<i>Lanius senator</i>	Capsigrany	can Gallina	VRV	13/5	20,25
<i>Cuculus canorus</i>	Cucut	mas Segarra	VRV	20/5	6,00
<i>Circaetus gallicus</i>	Àguila marcenca	serra can Ros	TBM	27/7	11,40

CENS DE NIUS D'ORENETA CUABLANCA

El diumenge, 1 de juliol, al matí, tal i com s'havia programat pel grup d'ornitologia de l'ANT, es va realitzar la sortida de camp del cens de nius d'Oreneta cuablanca (*Delichon urbica*).

Com en els últims anys les dades recollides es traslladen a l'Institut Català d'Ornitologia (ICO) per compartir-les dins del Projecte Orenetes. Al web de l'ICO es poden consultar les dades de tots els censos de Catalunya sobre aquesta espècie.

A continuació reproduïm les dades obtingudes del cens i, després, una taula comparativa amb els resultats dels últims anys.

CENS DE NIUS D'ORENETA CUABLANCA (*Delichon urbica*) 2018

Data: 1 juliol 2018

Participants: Pep Domènech i Rosa Simon

RECOMPTE TOTAL

Ocupats per l'oreneta	60
Ocupats per altres espècies	5
Sense senyals d'ocupació	42
En construcció	0
Trencats o restes	42

TOTAL 149

CENS DE NIUS D'ORENETA CUABLANCA (*Delichon urbica*)

TAULA COMPARATIVA del 2010 al 2018

	2010 4 juliol	2011 9 juliol	2012 8 juliol	2013 31 juliol	2014 13 juliol	2015 19 juliol	2016 10 juliol	2017 8 juliol	2018 1 juliol
Ocupats per l'oreneta	119	103	59	64	62	39	67	73	60
Ocupats altres espècies	8	5	2	3	1	3	3	1	5
Sense senyals d'ocupació	39	63	92	68	59	76	47	54	42
En construcció	3	5	2	0	3	2	3	5	0
Trencats o restes	18	10	27	28	32	42	35	35	42
TOTALS	186	186	182	161	160	162	155	168	149

Si ens limitem a comparar el nombre de nius ocupats en cada cens realitzat a Torrelles de Llobregat el resultat és el següent.

NIUS OCUPATS

ANY / 2001 / 2005 / 2007 / 2008 / 2009 / 2010 / 2011 / 2012 / 2013 / 2014 / 2015 / 2016 / 2017 / 2018

NOMBRE 88 110 109 115 120 119 103 59 64 62 39 67 73 60

SEGUIMENT DE LA MIGRACIÓ DE LES AUS PLANEJADORES

El grup d'ornitologia de l'ANT ha organitzat per al dissabte, 15 de setembre, de les 17 a les 19 hores, al peu de la torre de guaita del Tabor una sessió de **Seguiment de la migració de les aus planejadores**.

A partir de finals d'agost, i fins a mitjans d'octubre, es pot seguir la migració, en pas post-nupcial, de les aus planejadores en el seu recorregut del nord cap al sud. Essent cap a mitjans de setembre quan, normalment, es detecta el pas més important i són espècies de rapinyaires com ara l'Aligot vesper, l'Arpella, el Xoriguer, el Falcó mostatxut, l'Àguila pescadora, l'Esparver cendrós, l'Àguila marcenca, etc., i d'altres com ara la Cigonya blanca i la Cigonya negra.

Per accedir-hi es pot pujar amb vehicle fins a l'aparcament situat al costat de la torre de telecomunicacions del Tabor i, des d'allí, hi ha un petit recorregut a peu fins la torre de vigilància contra els incendis. És una activitat oberta a tothom.

Cal dir que en el nostre entorn també es segueix la migració des de punts elevats com el turó de la Bruguera o el puig Vicenç i, des d'altres municipis, a Sant Boi de Llobregat, des de l'ermita de Sant Ramon, al Montbaig, i a Begues, des del mirador El Mur.

A més distància, al Parc de la Serra de Collerola es fa d'una manera més continuada, així com des del Parc del Garraf i del Parc del Foix.

Normalment, en el nostre municipi, hi ha algun observador del grup d'ornitologia els caps de setmana, dissabte a la tarda i diumenge a la tarda al Tabor i els diumenges al matí al turó de la Bruguera depenent de la disponibilitat personal.

A dalt, vista de Barcelona des del peu de la torre de guaita del Tabor.

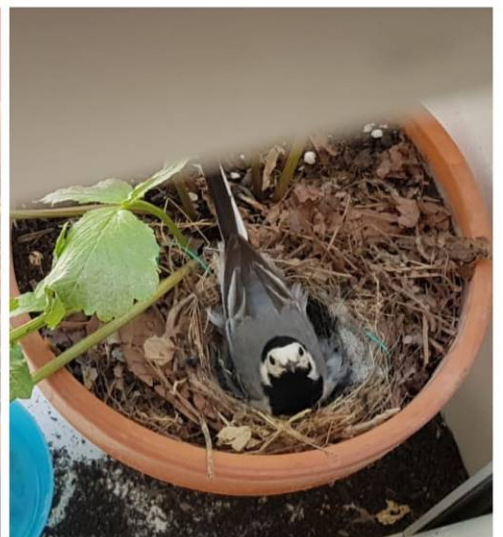
Al mig, exemplar d'Aligot vesper (*Pernis apivorus*) fotografiat per Juan Mora des del turó de la Bruguera.

A baix, panoràmica de la vall de Torrelles de Llobregat des del turó de la Bruguera.

NIU DE CUERETA BLANCA A L'ESCOLA BRESSOL

A finals de juny ens van fer arribar unes fotografies d'un niu de Cuereta blanca (*Motacilla alba*) instal·lat a l'escola bressol de Torrelles de Llobregat.

Uns dies abans la Cuereta blanca ja havia fet niu al pati dins unes caixes amb joguines. Aquest no va tirar endavant perquè sempre hi havia canalla pel voltant i no els podia alimentar. Ara ha tornat a fer el niu dins un test que tenen en una finestra que dóna a una classe. Es veu que li agrada la companyia humana.

PARC RURAL DEL MONTSERRAT

**Parc Natural
de la Muntanya
de Montserrat**

Altres vegades ja hem anat donant informació del projecte del Parc Rural del Montserrat.

L'espai natural protegit d'aquesta serra és adscrit al Parc Natural de la Muntanya de Montserrat i gestionat pel Patronat de la Muntanya de Montserrat que depèn directament del departament de presidència de la Generalitat de Catalunya.

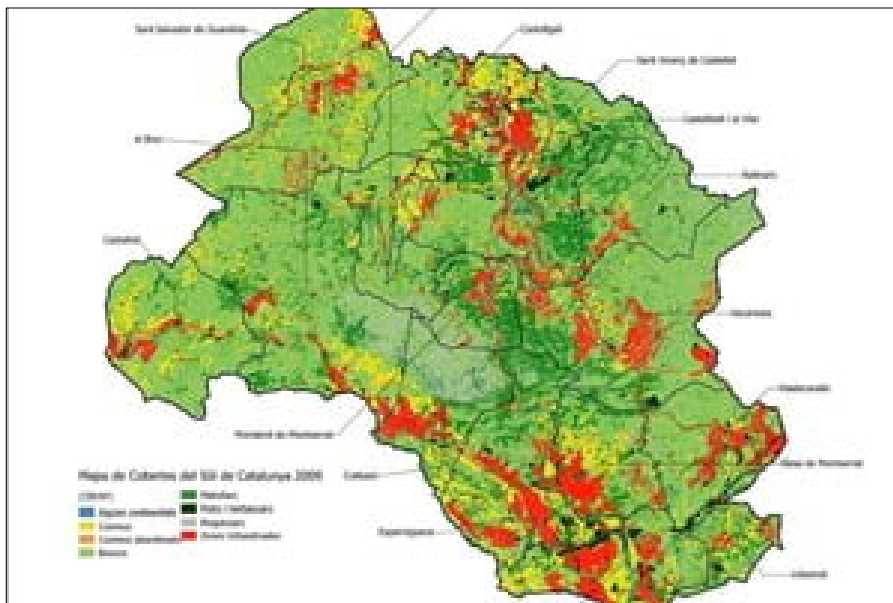
A banda de la gestió de l'espai natural pròpiament dit, a iniciativa de diversos municipis del seu entorn i amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona, es va impulsar el Parc Rural del Montserrat per desenvolupar el sector agrícola i ramader i dels serveis que hi estan vinculats.

A continuació reproduïm una nota informativa de l'Informatiu dels parcs.

Primers resultats del Parc Rural del Montserrat

S'aposta per promocionar l'emprenedoria al sector agrari i els productes i serveis autòctons

12/07/2018

Parc Rural del Montserrat. Autor: Diputació Barcelona

El Parc Rural del Montserrat, una iniciativa impulsada pels municipis de l'entorn de la muntanya de Montserrat i la Diputació de Barcelona per desenvolupar l'activitat productiva econòmica en el sector primari i de serveis en aquest territori, compta amb els primers resultats a partir de la diagnosi i dels tallers participatius, dels quals han sorgit cinc línies estratègiques a desenvolupar en el futur. Els treballs han de culminar en el Pla de gestió i desenvolupament del Parc Rural que tindrà un primer esborrany al setembre d'enguany.

Així, el Parc Rural del Montserrat ha fet una aposta per la implicació dels agents del territori amb la realització dels tallers participatius que s'han fet aquest primer semestre de l'any en tres

punts del territori com són: el Bruc, Castellgalí i Olesa de Montserrat. En aquests tallers han participat 128 persones, provinents d'empreses del sector primari, com són agricultors, ramaders i forestals, així com productors i elaboradors agroalimentaris i empreses de serveis com ara restauració, d'agroturisme, turisme actiu i de natura, a més de personal tècnic vinculat al desenvolupament local i al sector primari, i entitats i agents vinculats al territori.

En aquestes trobades es va plantejar als assistents quins objectius hauria de tenir el Parc Rural i quines accions concretes caldria fer per aconseguir-los, donant com a resultat cinc línies estratègiques, amb 15 objectius i 46 accions. En aquesta línia, el vicepresident primer de la Diputació de Barcelona i responsable de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, Dionís Guiteras, ha expressat la seva satisfacció pels resultats aconseguits, remarcant que "el Parc Rural és transversal i, per això, aquest procés participatiu ha comptat amb tots els agents del territori implicats en l'àmbit agrari".

Cinc línies estratègiques

Les cinc línies estratègiques definides en aquestes trobades són l'impuls a la nova pagesia i emprenedoria, la promoció dels productes i serveis del Parc Rural, tenir un territori endreçat, l'aposta per la diversificació econòmica i creació de xarxa.

En l'impuls a la nova pagesia i emprenedoria, l'objectiu és garantir el relleu generacional en el sector agrari, oferir suport tècnic i garantir uns bons serveis i infraestructures per al sector agrari. Així mateix, es vol potenciar un model d'agricultura que preservi la diversitat agrícola i ramadera i les tradicions culturals.

Pel que fa a la línia de promoció de productes i serveis del parc rural, l'objectiu és identificar i promocionar productes agroalimentaris, forestals i els serveis que s'elaboren en l'àmbit del Parc Rural, així com sensibilitzar sobre els valors associats a la producció i el consum dels productes agroalimentaris locals.

Per tenir un territori endreçat, la proposta és treballar per prevenir els incendis forestals mitjançant la potenciació de la ramaderia com a eina de gestió dels boscos, ordenar els impactes i els danys ocasionats per la fauna salvatge, especialment senglars i cabirols, a més d'ordenar el trànsit rodat en camins rurals de vehicles com motos i quads, i augmentar la seguretat.

En relació amb la línia d'apostar per la diversificació econòmica, les empreses i els agents del territori volen promocionar un turisme de qualitat que promogui els valors intrínsecs del Parc Rural aprofitant el flux turístic que genera del massís de Montserrat. L'aposta és oferir suport a projectes econòmics nous i posar en valor els actuals, i promocionar el Parc Rural com un espai idoni per al desenvolupament d'activitats vinculades a l'educació ambiental.

TRITÓ DEL MONTSENY

El projecte de conservació del Tritó del Montseny (*Calotriton arnoldi*) va ser seleccionat per la Unió Europea com a Projecte LIFE, cosa que li permet tenir finançament europeu.

Això ha permès, entre altres inversions, inaugurar una instal·lació de cria en captivitat al Zoo de Barcelona.

A continuació reproduïm una informació de l'Informatiu dels Parcs.

El Zoo inaugura una instal·lació per a la conservació del tritó del Montseny

Ja han nascut al Zoo 38 larves de tritó

10/07/2018

Inauguració. Autor: Zoo de Barcelona

El Zoo de Barcelona ja té una nova instal·lació per als tritons del Montseny (*Calotriton arnoldi*), una espècie endèmica catalana que està en perill crític d'extinció. Amb la posada en marxa de la nova instal·lació el passat 28 de juny es dona un impuls a la labor iniciada pel Zoo de Barcelona en relació amb la reproducció i conservació del tritó, que es duu a terme des del 2012.

També s'ha incorporat una sala educativa dedicada a la divulgació ambiental, en què els visitants podran aprendre sobre la importància del tritó i de la fauna en general dels torrents del Montseny a través de panells informatius, vídeos, jocs d'ordinador i altres materials interactius. Aquesta instal·lació és un model a seguir en el nou Pla Estratègic del Zoo de Barcelona, ja que es basa en la gestió integrada entre

la conservació ex situ, sensibilització i reproducció, i la in situ, reintroduint l'espècie al seu medi natural.

Des de l'inici de la temporada reproductiva, al maig, ja han nascut al Zoo trenta-vuit larves de tritó, que se sumen a les onze nascudes l'any passat, i s'espera que en segueixin naixent fins a finals de setembre. La finalitat del programa de conservació és que aquestes larves siguin reintroduïdes al seu, i reforçar les poblacions que ja s'han reintroduït durant els últims anys, que s'han confirmat exitoses amb la troballa de la primera larva nascuda a la natura provinent d'aquells exemplars reintroduïts en el passat.

A la inauguració del passat 28 de juny van participar Frederic Ximeno, comissionat d'Ecologia de l'Ajuntament de Barcelona; Marta Labata, directora general de B:SM; Antoni Alarcón, director del Zoo de Barcelona; Manel Pomarol, cap de Conservació de Fauna de la Generalitat; Joana Barber, directora de la Reserva de la Biosfera del Montseny i Gabriel Esquius, conseller delegat de Forestal Catalana.

Projecte LIFE de conservació del Tritó del Montseny

El projecte de conservació del tritó del Montseny (*Calotriton arnoldi*), coordinat per la Diputació de Barcelona, amb la col·laboració de la Diputació de Girona, el Zoo de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i Forestal Catalana, va ser seleccionat com a Projecte LIFE per la Unió Europea. El programa de conservació del tritó del Montseny, que té un pressupost total de 2.971.276 euros, el 60 % dels quals els aporta el Projecte LIFE. Així, es promouran accions per a millorar l'estat de conservació d'aquesta espècie durant els pròxims anys i fins al 2020.

Algunes d'aquestes accions consistiran a reduir les amenaces identificades sobre el tritó del Montseny, millorar l'estat de l'aigua dels torrents del Parc Natural del Montseny, ampliar l'àrea de distribució de l'espècie a través de la reintroducció d'exemplars criats en captivitat, assegurar la seva variabilitat genètica i conscienciar sobre la importància d'aquesta espècie, entre d'altres.

En perill crític d'extinció

Les primeres poblacions d'aquest animal van ser descobertes al 1979, i es van atribuir a l'espècie tritó pirinenc. Més tard, al 2005, estudis morfològics van concloure que es tracta d'una espècie per si mateixa, el tritó del Montseny, amb dues subespècies, la oriental i l'occidental. Es tracta de l'únic vertebrat endèmic de Catalunya.

En els darrers anys, la població de tritons autòctons ha disminuït un 15 %, s'ha convertit en l'amfibi més amenaçat de l'Europa Occidental i apareix catalogada a la llista vermella de la UICN com a espècie en perill crític d'extinció. La supervivència d'aquesta espècie està íntimament lligada a la conservació dels medis aquàtics, però també de les masses forestals que els envolten.

Torreferrussa i el Pont de Suert, centres especialitzats

De seguida es va posar en marxa un programa de conservació per part de la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya per garantir-ne la supervivència, i l'any 2007 es va començar un programa pilot de reproducció en captivitat d'aquesta espècie al Centre de Recuperació de Fauna Salvatge de Torreferrussa al qual es va sumar fa quatre anys el Zoo de Barcelona i el Centre de Fauna del Pont de Suert, per tal d'augmentar les possibilitats de futur per a l'espècie en cas d'una situació crítica.

Precisament, durant aquest mes de juny, el Centre de Fauna de Torreferrussa ha triplicat la capacitat de les seves instal·lacions de cria en captivitat del tritó del Montseny, amb un total de 340 aquaris per multiplicar la reproducció dels gairebé 900 exemplars de tritó que hi viuen. L'abril de l'any passat, el centre va cedir vint-i-quatre exemplars al Zoo de Chester, un dels més prestigiosos en la recuperació d'amfibis.

ENERGIA NUCLEAR

Ens fem ressò d'un comunicat d'Ecologistes en acció i el Moviment Ibèric Antinuclear davant les dificultats de tramitació d'un cementiri nuclear a Castella-la Manxa que sembla que es descarta definitivament.

La destinació dels residus de combustible de les centrals nuclears és un dels principals problemes que genera l'energia nuclear.

A continuació reproduïm el comunicat rebut.

18 juliol 2018

Ecologistes en Acció i el Moviment Ibèric Antinuclear celebren la paralització de l'MTC de Villar de Cañas

- Els problemes geològics dels terrenys i l'alt valor natural de la zona d'especial protecció de les aus (ZEPA) mostraven el perill de l'emplaçament del cementiri nuclear de Villar de Cañas.
- L'ATC a Villar de Cañas (Conca) era una obstinació personal de María Dolores de Cospedal, que va enfrontar a la societat i a la Junta de Castella-la Manxa.
- La suspensió d'aquest cementiri nuclear s'encamina en la bona direcció del necessari tancament de totes les instal·lacions nuclears i l'elaboració d'un nou pla de gestió dels residus radioactius.

El Moviment Ibèric Antinuclear (MIA), del qual forma part Ecologistes en Acció, considera adequada la decisió de paralitzar l'ATC de Villar de Cañas (Conca). El Govern espanyol ha demanat al Consell de Seguretat Nuclear (CSN) que interrompi els treballs sobre l'Informe del Permís de construcció, una autorització clau per continuar amb l'ATC. Des de l'inici del projecte Ecologistes en Acció ha denunciat l'error que suposava posar-lo en marxa. Ecologistes en Acció i el MIA recorden que l'origen del cementiri van ser les pretensions de l'antic Govern del Partit Popular, i en concret de María Dolores de Cospedal, perquè aquest cementiri es construís a la comunitat autònoma que ella presidia, Castella-la Manxa, el que li atorgava un control sobre la gestió dels residus i sobre la política nuclear.

El projecte de construir un MTC apareix en el 6è Pla General de Residus de 2006, ja obsolet. Aquesta instal·lació prevista per al 2010 encara no posseeix tots els permisos necessaris per a la construcció. Part d'aquest retard es deu a les males condicions geològiques dels terrenys sobre els quals s'assentaria l'ATC. Un fet que ha quedat palès en els informes de l'àrea de Ciències de la Terra del propi CSN i la consultora URS, que treballa sovint per al Consell de Seguretat Nuclear. Els possibles riscos d'enfonsament i

altres característiques geològiques d'aquests terrenys convertien el MTC en una instal·lació molt perillosa que disparava els costos de construcció.

Tot i que aquest era motiu més que suficient per paralitzar l'MTC de Villar de Cañas, successius governs i l'obstinació de Cospedal han mantingut el projecte acumulant despeses innecessàries. Un emplaçament que ha bloquejat a més la intenció de la Junta de Castella-la Manxa, sota la presidència d'Emiliano García-Page, que va procedir a l'ampliació de la ZEPA de la Llacuna de la Fita, abastant aquests terrenys que, inexplicablement, no estaven inclosos en la declaració original.

Aquest enorme retard ha motivat que totes les centrals nuclears tinguin ja Magatzems Temporals Individualitzats (ATI) o plans per construir-los davant l'absència d'una política de gestió de residus nuclears clara. Per això, la complexa gestió dels residus d'alta activitat no es pot separar de la política nuclear. Una política real ha de passar per establir amb claredat el tancament de les centrals nuclears en acabar els seus permisos actuals, de manera que es pugui conèixer la quantitat de residus altament radioactius a gestionar. Una matèria pendent del Govern espanyol des de fa dècades, ja que tots els projectes de gestió de residus d'alta activitat que s'han posat en marxa a l'Estat espanyol des de 1986 han naufragat.

Ecologistes en Acció i el Moviment Ibèric Antinuclear assenyalen que el més assenyat seria procedir al tancament de centrals nuclears i obrir un debat tècnic, ciutadà i polític sobre la gestió dels residus que romandran radioactius durant milers d'anys.

Més informació: Francisco Castejón, 639.104.233, Carlos Vileta, 625 133 190, Maria Azcoitia, 630 735 246, portaveus d'Ecologistes en Acció

DISCRIMINACIÓ I BIOLOGIA

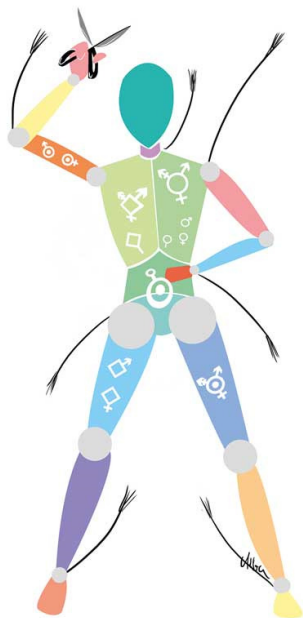
A continuació reproduïm un article d'Ester Desfilis publicat a la revista de divulgació científica Mètode nº 97 corresponent a la primavera del 2018.

Critica que es vulguin fer servir arguments pretesament científics, basats en la biologia, per imposar conductes sexuals "correctes", quan el coneixement científic de les diverses espècies animals mostra la multiplicitat existent.

No diràs el nom de la biologia en va

«Desgraciadament, la biologia ha servit i encara serveix per a justificar pràctiques discriminatòries contra grups de persones»

16/07/2018

En 2017 hi va haver una campanya promoguda per una associació ultracatòlica que va recórrer el país amb el lema «Els nens tenen penis, les nenes tenen vulva. Ho diu la biologia». Desgraciadament, la biologia ha servit i encara serveix per a justificar pràctiques discriminatòries, excloents, si no coercitives, contra grups de persones perquè no s'ajusten al que considerem l'estàndard de la nostra espècie (són més o menys altes o intel·ligents, o tenen preferències sexuals diferents). No obstant això, quan algú argumenta que la biologia ens ensenya que allò «natural» (i per tant allò «correcte») és la divisió dicotòmica en dos sexes, mascle i femella, amb comportaments masculins i femenins respectivament, que mantenen relacions heterosexuales l'objectiu de les

quals és la reproducció, està demostrant que sap molt poc de biologia (a més de caure en la fal·làcia naturalista).

Encara que en espècies sexuals la fusió dels gàmetes femení i masculí sol ser imprescindible per a la reproducció, i el comportament sexual facilita que aquests es troben, això no implica que la procreació siga l'única funció de les relacions sexuals. Són moltes les espècies animals en què els individus tenen interaccions heterosexuales i homosexuals amb fins no reproductius. D'altra banda, les diferències entre sexes en pràcticament qualsevol característica són de grau. Mascles i femelles produeixen tant estrògens com andrògens, el que varia és la seua concentració relativa (que canvia durant l'ontogènia). Moltes diferències anatòmiques (des de la longitud de la cua a la grandària de les àrees cerebrals) són variacions estadístiques entre mitjanes de distribucions amb un grau d'encavalcament enorme. De la mateixa manera, les diferències conductuals solen ser quantitatives: els dos sexes varien en la freqüència amb què realitzen comportaments típicament masculins o femenins.

La complexitat de la sexualitat animal és impressionant i trobem molts exemples que desafien les dicotomies anteriorment exposades. Les femelles de les hienes tenen característiques anatòmiques i fisiològiques «masculinitzades» (tenen un clitoris molt gran semblant a un penis i nivells de testosterona alts, encara que inferiors als mascles) i exhibeixen comportaments «típicament» masculins (que en aquesta espècie són «típicament» femenins): mantenen un rang social en què les femelles dominen els mascles, tenen ereccions i munten individus del grup. En el peix cara de cotorra (*Thalassoma bifasciatum*), hi ha dos tipus de mascles que difereixen en grandària i coloració. Els mascles grans i de colors més vistosos (fase terminal) posseeixen un harem format per unes quantes femelles que defensen d'altres mascles. Els mascles petits (fase inicial) són semblants a les femelles en grandària i coloració, i normalment no es reproduïxen, però poden transformar-se en mascle de fase terminal si desapareix el mascle d'un harem. L'existència de mascles amb fenotips diferents és freqüent en moltes espècies animals i sol implicar estratègies reproductives diferents (per exemple, mascles que semblen femelles, la qual cosa els permet acostar-se a aquestes i fecundar-les evitant l'agressió d'altres mascles). El fet més curiós d'aquesta espècie és que, en absència d'un mascle, la femella més gran de l'harem es transforma en mascle. Aquesta transformació és sorprenentment ràpida. En uns minuts adopten rols masculins, en un dia canvien de coloració i en una setmana els ovaris s'han transformat en testicles funcionals. El canvi en l'ambient social desencadena canvis en el comportament que precedeixen els canvis anatòmics: tenim un mascle en un cos de femella.

Només he citat dos exemples, però n'hi ha milers. Si una cosa ens ensenya la naturalesa és que la realitat sempre és més apassionantment complexa del que la lògica dualista humana està disposada a acceptar.

Ester Desfilis

Professora Serra Hünter del departament de Medicina Experimental. Universitat de Lleida.

MEDUSES PERILLOSES

Aquest estiu han aparegut a algunes platges valencianes exemplars de *Physalia physalis*. Aquesta medusa més pròpia de l'atlàntic que del mediterrani té un alt poder urticant i ha obligat a tancar les platges on n'hi havia.

A continuació reproduïm un article de Carolina Gregori publicat a Mètode.

L'estiu de la caravel·la portuguesa

Com és *Physalia physalis*?

10/07/2018

Exemplar de caravel·la portuguesa (*Physalia physalis*) / National Science Foundation

En les darreres setmanes diferents individus de caravel·la portuguesa (*Physalia physalis*) han aparegut a diversos punts del litoral valencià, fet que ha causat el tancament temporal de platges com les de Gandia, Dénia o, més recentment, Puçol. Les caravel·les portugueses són conegudes per l'elevat poder urticant de les seues picadures i és per això que l'Institut d'Ecologia Litoral junt amb la Generalitat Valenciana recomana que, per precaució, s'ha de prohibir el bany si en menys de 24 hores apareixen més de dos individus d'aquesta espècie al mateix punt.

Preguntat per la preocupació que ha despertat el cas particular de *Physalia physalis*, César Bordehore, expert en ecologia marina de la Universitat d'Alacant, explica que tot i que la caravel·la portuguesa no és una espècie característica del Mediterrani, la seua arribada a costes valencianes ha estat afavorida per les corrents d'aigua provinents de l'Atlàntic, vents i tempestes. Segons l'investigador, les meduses es desplacen a la deriva guiades per les corrents marines, i, encara que tendeixen a viure mar endins, la seua aparició a la línia litoral no és gaire sorprenent.

Bordehore ha estat un dels investigadors que ha participat en el desenvolupament d'una nova aplicació mòbil anomenada MedusApp, que facilita als usuaris mantenir-se informats en temps reals sobre la presència de meduses, entre elles la caravel·la portuguesa. Es tracta d'una nova iniciativa dins del que es coneix com a ciència ciutadana que permet als usuaris informar sobre l'albirament d'una medusa, pujant una foto i indicant l'espècie si es reconeix, per al que l'app inclou també una guia d'identificació de meduses. Es pot descarregar gratuïtament i ha sigut desenvolupada de manera conjunta per dos antics estudiants de la Universitat Politècnica de València i un grup d'investigadors de la Universitat d'Alacant. L'app inclou també una guia de primers auxilis en cas de picadura i permet no només informar sobre la presència de meduses sinó també d'altres incidents a les platges, com l'existència de taques d'oli o masses de plàstic.

Il·lustració de *Physalia physalis* de l'any 1807

Com és *Physalia physalis*?

Una de les característiques que s'ha subratllat d'aquesta espècie des dels mitjans de comunicació ha estat el fet de que *Physalia physalis*, malgrat les seues aparences, no és realment una medusa sinó una colònia. Una observació que no és del tot acurada, segons l'expert de la Universitat d'Alacant. «Medusa no és un terme vàlid en zoologia en el sentit que es referisca a un grup monofilètic sinó que és una manera informal de descriure un grup relativament heterogeni d'organismes que tenen en comú ser gelatinosos, tenir capacitat urticant i viure a la zona pelàgica dels oceans.» De fet, les dues classes de meduses que més comunament trobem al Mediterrani pertanyen a les classes Scyphozoa i Cubozoa, totes dues pertanyents al phylum Cnidaria. «I d'aquestes tampoc Cubozoa seria una "medusa verdadera"», aclareix l'expert.

El que és cert és que cada individu de caravel·la portuguesa és un ésser de vida colonial format per quatre tipus de zooids que necessiten la colònia per a sobreviure: el nemàtofor que fa la funció de flotador i va per sobre de l'aigua; els dactilozoids on es troben els nematocistes, amb què es defensen i cacen; els gastrozooids, que a compleixen funcions digestives; i les gonozoïdes, amb funció reproductora.

Physalia physalis i *Physalia utriculus* són les dues úniques espècies de la família Physaliidae, que pertanyen a l'ordre Siphonophora. Aquestes dues espècies són iguals en aspecte i capacitat urticant i sols es diferencien pel menor tamany de *P. utriculus* per la diferent biogeografia de cadascuna. *Physalia physalis*, en particular, està present als oceans Atlàntic, Índic i Pacífic. Però l'atenció que ha rebut l'aparició d'individus de caravel·la portuguesa a les costes valencianes no ve del fet de no siguen pròpies del Mediterrani sinó per l'agressivitat de la seua picadura: mentre tens els seus tentacles enganxats a la pell, la quantitat de toxina que injecta es multiplica ràpidament. I de fet, va ser amb les toxines de *P. physalis* que es va començar a investigar el fenomen de xoc anafilàctic que va fer que Charles Richet obtinguera el Premi Nobel de Medicina l'any 1913.

Què fer en cas de contacte?

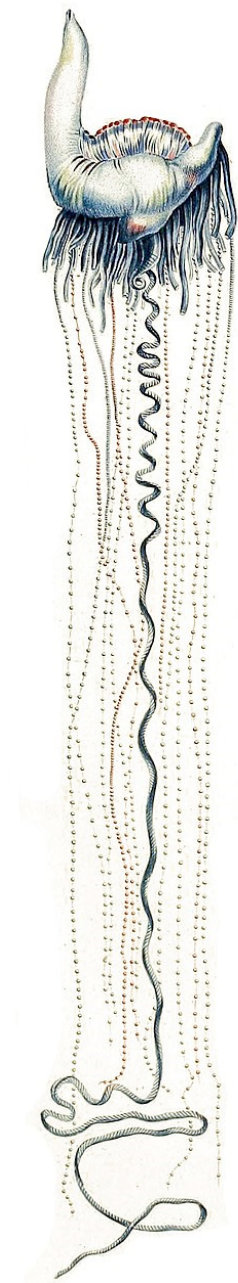
La picadura de la caravel·la portuguesa resulta molt dolorosa i especialment perillosa per a xiquets o adults dèbils. S'ha comprovat que una segona picada de caravel·la portuguesa, inclús molts anys després d'haver rebut una primera, i encara que a la primera s'injectara molt poca quantitat de toxines, pot generar la reacció de xoc anafilàctic que pot tindre conseqüències molt nocives si no s'atén amb celeritat.

Per aquest motiu, César Bordehore dona una sèrie de consells en cas que ens pique una caravel·la: «El primer que s'ha de fer és rentar la ferida amb aigua de mar, ni aigua dolça, ni alcohol, ni cap altra substància. A continuació, tractar de retirar ràpidament els tentacles amb algun utensili de plàstic com una targeta de crèdit o unes pinces, sempre sense utilitzar les mans. Però si fos possible, seria recomanable apropar-se directament a la posta sanitària més propera o a l'hospital depenent del grau d'agressivitat de la picadura.»

Carolina Gregori

Graduada en Biologia per la Universitat de València i actualment cursant el màster en Filosofia Analítica de la Universitat de Barcelona.

© Mètode 2018

LES VERNEDES I EL PROJECTE LIFE ALNUS

Reproduïm del butlletí de l'ACA una informació sobre el projecte Life Alnus per protegir els boscos de ribera del curs alt dels rius.

04-06-2018

Nou projecte europeu per protegir, preservar i potenciar els boscos de vernedes als cursos alts dels rius

Catalunya disposa del 14% de la superfície real de l'hàbitat d'aquesta espècie, que en els darrers ha patit una regressió

Aquests boscos minimitzen les inundacions, filtren la contaminació difusa i són hàbitats estratègics per a la conservació de diverses espècies

A partir de tres conques pilot, el Besòs, l'Alt Ter i l'Alt Segre, s'analitzaran les actuacions per evitar la seva regressió

El projecte està coordinat pel Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC), i compta amb socis com l'ACA, la Fundació Universitària Balmes, l'Ajuntament de Granollers, entre d'altres

Verneda a la ribera del Ter a les Masies de Voltregà, que acull una important colònia d'ardeids.

Aquest dilluns s'ha presentat al Museu del Ter, a Manlleu, el projecte europeu Life Alnus, centrat en millorar la conservació de les vernedes mediterrànies, el bosc de ribera per excel·lència dels trams alts dels rius i amb diverses funcions ecològiques. A l'acte hi han intervingut, per part del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC), Jordi Camprodon, coordinador del projecte; el vicerector de recerca i transferència de coneixement de la UVic-UCC, Jordi Villà, el coordinador del Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis (CERM) de la UVic-UCC, Marc Ordeix, el cap del Departament de Control i Qualitat de les Aigües de l'Agència Catalana de l'Aigua, Antoni Munné, el director de l'Àrea de Territori de la Fundació Catalunya - La Pedrera, Miquel Rafa, i el regidor de Medi Ambient i Espais Verds de l'Ajuntament de Granollers, Albert Camps.

Reduir la regressió i la degradació

L'objectiu del projecte és invertir la regressió i la degradació d'aquest hàbitat de ribera a Catalunya per mitjà d'accions que es puguin transferir a la resta de les conques ibèriques i al conjunt dels països

mediterranis. Per aconseguir-ho, es treballarà en tres zones pilot: les conques del Besòs, de l'Alt Ter i de l'Alt Segre. Aquests espais inclouen 24 Zones d'Especial Conservació (ZEC) i un 45% de la distribució regional de l'hàbitat del vern.

El primer objectiu de conservació és millorar la cobertura legal de l'hàbitat a tot Catalunya, incorporant nous nuclis importants de verneda dins la Xarxa Natura 2000 i declarant un nou Lloc d'Importància Comunitària (LIC) al pas del Ter per Osona, actualment fora de la xarxa europea. Per aconseguir-ho s'està finalitzant un treball cartogràfic que defineixi millor la distribució real de l'hàbitat.

Moment de la presentació del projecte Life ALNUS avui al Museu del Ter.

Accions de restauració

El projecte també busca restaurar el bosc de ribera allà on ha desaparegut o està degradat. Les accions de restauració plantejades es realitzaran per aconseguir el màxim impacte amb el mínim cost, deixant que l'hàbitat es reorganitzi per si sol a través d'actuacions clau, com l'increment dels cabals circulants al riu o l'eliminació de barreres físiques.

Només on faci falta es procedirà a la restauració activa de la vegetació, plantant les espècies autòctones que corresponen a cada tram i retirant les exòtiques invasores. En aquest sentit, es tindran en compte les problemàtiques específiques de cada zona. Per exemple, instaurant nuclis de reintroducció de l'hàbitat allà on ha desaparegut, com en la major part de la conca del Congost, on està molt fragmentat, com a l'Alt Ter i a l'Alt Segre, els nuclis de desfragmentació de l'hàbitat recuperaran la continuïtat del bosc de ribera.

En aquest àmbit, l'Agència Catalana de l'Aigua té prevista realitzar una inversió de fins a 515.000 € en projectes de restauració en l'àmbit de l'alt Ter per a millorar les vernedes i els espais fluvials, i fins a 15.000 € en sensors per a la mesura de cabals ecològics necessaris per a mantenir el bon estat de la ribera. Aquestes inversions es contemplen en el Pla de gestió i Programa de mesures del Districte de conca fluvial de Catalunya que el Govern de la Generalitat va aprovar per al sexenni 2016-2021 (Decret 1/2017).

El cap del Departament de Control i Qualitat de les Aigües de l'Agència Catalana de l'Aigua, Antoni Munné, ha destacat "l'aposta de l'agència per la restauració hidromorfològica dels cursos fluvials, aportant fins a 7 milions d'euros en l'actual cicle de planificació".

Millora de la governança

Gràcies al Life Alnus es pretén millorar en la governança de les riberes implicant les diferents administracions, institucions i sectors implicats en la gestió i l'ús social dels rius –centres de recerca, entitats de custòdia del territori, ecologistes i esportives, associacions i propietaris forestals, empreses hidroelèctriques i extractives, pescadors, escoles, etc. Per aconseguir-ho, s'organitzaran reunions sectorials i visites sobre el terreny, aules de debat, jornades de transferència i activitats d'educació ambiental.

Els primers fruits de la millora de la governança han estat aconseguir acords de custòdia amb la propietat dels terrenys en zones de ribera o d'activitats industrials en zones fluvials, entre les que s'inclouen ajuntaments i titulars d'explotacions ramaderes, d'empreses extractives i del sector hidroelèctric. En aquest sentit, Antoni Munné de l'ACA ha explicat que "unes 15 entitats han presentat sol·licituds per dur a terme millores en el bosc de ribera en convenis de custòdia fluvial, amb una aportació total de 500.000 euros".

Per valorar l'estat actual de conservació de l'hàbitat i l'impacte de les accions de conservació i restauració s'efectuarà un seguiment de variables ecològiques: flora vascular, estructura forestal, macroinvertebrats aquàtics, peixos, ocells, ratpenats i mamífers semiaquàtics.

Importància ecològica

La vernedes constitueixen els principals boscos de ribera de l'Europa temperada i de bona part de la regió mediterrània, dominant tant les ribes de les capçaleres dels rius com les àmplies planes al·luvials.

L'Estat Espanyol per si sol conté el 56% de superfície real de l'hàbitat en els països circummediterranis, el 14% de la qual a Catalunya, un percentatge important tenint en compte les dimensions del país.

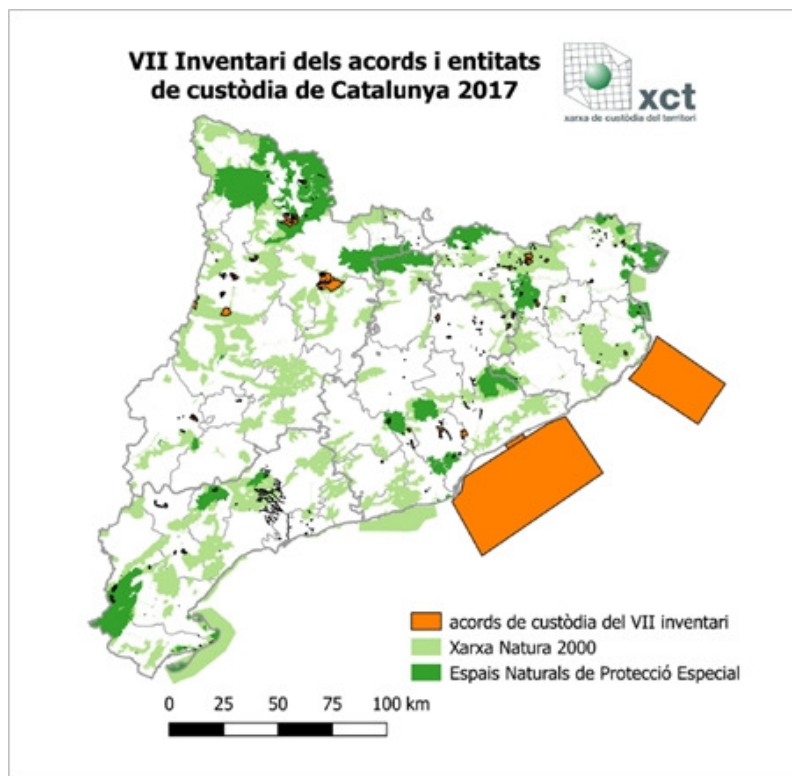
Els boscos de vernedes tenen diverses funcions ecològiques associades als rius, com la regulació de les inundacions, la protecció dels marges fluvials de l'erosió, la filtració de la contaminació difusa cap als rius, hàbitats més estratègics per a la conservació d'una gran part de la biodiversitat europea, microhàbitat per als peixos autòctons a partir de les rels inundades, corredor biològic que facilita la connexió entre poblacions de flora i fauna entre zones protegides, etc. Alhora, són un dels principals espais de lleure, d'una gran bellesa paisatgística.

Segons la Comissió Europea aquest és un hàbitat amb un estat de conservació qualificat com a "desfavorable-inadequat", tant a Espanya com al conjunt de la regió biogeogràfica mediterrània. Les causes de recessió es deuen a factors diversos, com la destrucció directa per l'ocupació de l'espai de la riba per urbanitzacions o conreus, les pràctiques forestals no sostenibles, la manca de cabals als rius, la degradació de la vegetació i la colonització de l'espai per espècies vegetals invasores.

Quatre anys d'estudi

Life Alnus és un projecte LIFE Nature & Biodiversity, i té una durada de quatre anys –fins el mes de juny de 2021. En són socis el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya, que n'és el coordinador; l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA); la Fundació Universitària Balmes, a través del Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis –CERM; l'Ajuntament de Granollers; la Fundació Catalunya La Pedrera; i MN Consultors en Ciències de la Conservació SL. Compta amb el cofinançament del Consorci Besòs-Tordera i la col·laboració de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, dels departaments de Territori i Sostenibilitat i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya, i de la Direcció General de l'Aigua, del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient.

CUSTÒDIA DEL TERRITORI

Ens fem ressò de la publicació de l'inventari dels acords de custòdia del territori vigents a setembre del 2017 de la Xarxa de Custòdia del Territori.

VII inventari d'acords i entitats de custòdia de Catalunya

El VII Inventari compta amb 765 acords promoguts per 69 entitats.

14/06/2018

El VII inventari és un resum de tots els acords de custòdia vigents a Catalunya a data de setembre de 2017 i ens serveix per fer una radiografia de l'estat de la custòdia a Catalunya.

El 44% dels acords es troben parcial o totalment dins la Xarxa Natura2000, un 66% de la superfície total en custòdia a Catalunya, i tenen per objectiu la conservació d'hàbitats (57,1%), la gestió tradicional del territori (13,5%) i la conservació fauna (6,8%).

Com a novetat, en aquesta ocasió s'ha publicat la cartografia dels acords de custòdia inclosos en el VII Inventari.

LET'S CLEAN UP EUROPE!

Enguany es va fer una actuació de neteja del medi natural en el nostre entorn. L'ANT hi va col·laborar i ja se'n va informar en aquest full informatiu. Ara reproduïm una informació sobre el recompte total de Catalunya de totes les accions locals comunicades.

16.000 persones voluntàries recullen més de 70 tones de residus en l'acció de neteja de la natura "Let's clean up Europe!"

La participació ciutadana catalana ha estat pràcticament el doble de la de l'any passat • Una bona part de les tones recollides correspon a envasos de plàstic, llaunes i brics • Les accions les han promogut 265 entitats de 40 comarques.

11/07/2018

16.004 persones han participat, entre l'11 i el 13 de maig, en una acció voluntària de les 275 accions de neteja realitzades a Catalunya en el marc de la IV iniciativa europea "Let's Clean Up Europe!", destinada a la neteja dels espais naturals, com boscos, platges, rius o rieres. La participació ha superat amb escreix les xifres de l'edició anterior, que va ser de 8.140 persones voluntàries. En aquestes 275 accions s'ha aconseguit recollir al voltant de 70,5 tones de residus, de les quals una bona part han estat envasos de plàstic, llaunes i brics (33%). En menor quantitat s'han trobat envasos de paper i cartró (3%), envasos de vidre (14%) i altres

residus (50%), la majoria procedents de runes i altres residus de la construcció.

Accions en uns 200 municipis

L'Agència de Residus de Catalunya (ARC) ha coordinat la campanya, celebrada a 198 municipis catalans, un 21% més que l'any passat. Les accions, organitzades per 265 entitats, entre administracions públiques, associacions del tercer sector ambiental, centres excursionistes, escoles i instituts, o la ciutadania directament, han aconseguit netejar 41 platges, 131 trams de rius i rieres i 117 boscos i parcs naturals gràcies a l'acció de les persones voluntàries.

Les accions de neteja donen resposta a problemes ambientals originats per abocaments incontrolats en espais naturals, evitant possibles contaminacions i restaurant-ne l'habitat i el paisatge. Les actuacions també han tingut un alt potencial de sensibilització per a la ciutadania, en ser una bona oportunitat per visualitzar de forma directa l'efecte dels comportaments incívics.

18 regions europees han participat en aquesta iniciativa, i s'estima que 233.519 persones han col·laborat en 2.858 accions de neteja.

La Setmana Europea de la Prevenció de Residus

Aquesta iniciativa la coordina la Setmana Europea de la Prevenció de Residus, de la qual l'ARC n'és sòcia. Durant una setmana, i arreu d'Europa, s'organitzen accions per donar a conèixer estratègies de reducció de residus i la política de la Unió Europea i dels seus Estats membres en aquesta matèria; fomentar accions sostenibles per reduir els residus; fer públiques les tasques que duen a terme els diversos actors mitjançant exemples concrets de reducció de residus; i fer canviar el comportament quotidià de la ciutadania en àmbits com el consum o la producció.

Enguany, la X Setmana Europea de la Prevenció de Residus se celebrarà del 17 al 25 de novembre de 2018 i el dia temàtic versarà en la prevenció de residus perillosos.

La V edició de la campanya "Let's Clean Up Europe!" ha comptat amb el suport econòmic del sistema integrat de gestió ECOVIDRIO, de Cicloplast i de la Diputació de Barcelona.

INFORME A TOTA COSTA DE GREENPEACE

Greenpeace i l'Observatori de la Sostenibilitat han fet públic l'informe anual sobre la destrucció dels hàbitats naturals de les costes. Catalunya continua liderant el percentatge de línia de costa urbanitzada. A continuació reproduïm una informació publicada al diari El Punt Avui.

El 80% dels recursos ambientals de la costa estan degradats

Catalunya és la comunitat amb més superfície costanera urbanitzada, amb un 26,4%, seguida del País Valencià (23,1%) i Andalusia (15,4%)

ACN - 24 juliol 2018

El 80% dels recursos ambientals de la costa estan degradats Arxiu.

El 80% dels recursos ambientals que proveeix la costa estan degradats després de 30 anys d'urbanització massiva. Aquesta és una de les conclusions de l'informe 'A Tota Costa', que han elaborat Greenpeace i l'Observatori de la Sostenibilitat i que avalua per primera vegada l'estat de la costa espanyola a través de la pèrdua de béns i serveis ambientals dels deu primers quilòmetres de la franja litoral. Concretament, l'estudi indica que en els últims 30 anys -des de l'aprovació de la Llei de costes de 1988-, la superfície de costa urbanitzada s'ha duplicat, passant de 240.000 a 530.000 hectàrees, la qual cosa suposa que un 13,1% de la costa espanyola està urbanitzada enfront del 2% de l'interior del territori estatal.

Catalunya és la comunitat amb més superfície costanera urbanitzada

Segons l'estudi, la urbanització del sòl i la destrucció dels seus ecosistemes varien entre les diferents regions i es concentren en determinades zones, especialment al Mediterrani i Atlàntic sud, on assoleix un 17,4%, molt especialment a les províncies de Barcelona (40,9%), Màlaga (26,2%) i Alacant (28,5%). Tampoc dins de cada regió es distribueix per igual: la transformació és més intensa prop del mar. Així, un 36,5% de la línia de platja està urbanitzada a Espanya i més d'un terç dels ecosistemes adjacents han estat destruïts per l'acció humana. L'estudi apunta que Catalunya presenta el major percentatge de superfície costanera urbanitzada, amb el 26,4%, seguida del País Valencià (23,1%) i Andalusia (15,4%).

La responsable de la Campanya de Costes de Greenpeace, Paloma Nuche, lamenta que després de dècades de desenvolupament immobiliari i d'infraestructures al litoral, l'ocupació de la primera línia de costa ha estat massiva i això, segons apunta, deixa un llegat d'una costa "saturada" i "incapaç" de generar els béns i serveis necessaris per a un desenvolupament sostenible futur. "No podem quedar-nos de braços creuats mentre la costa, la franja més valuosa i rica del nostre territori, segueix el seu imparabile declivi", exclama.

El benestar de la població, en risc

L'informe revela que la pèrdua més alarmant de serveis ambientals correspon a la superfície ocupada per cultius i pasturatges, principals generadors d'aliments. En total s'han reduït un 13,1%. Això, juntament amb l'expansió de les zones urbanes i l'augment de la construcció a peu de platja indica un canvi en l'activitat econòmica i d'usos del sòl que es caracteritza per un abandó de les activitats agràries lligades al món rural, en favor d'una economia basada en el turisme massiu.

La reducció d'un 10,6% de la vegetació de la ribera dels rius i altres llits d'aigua també implica un greu risc, així com les pluges torrencials, que descarreguen milers de litres ràpidament i amb un terreny erm sense vegetació o fins i tot urbanitzat en zones inundables, són un perill per a la seguretat ciutadana.

Altres serveis ambientals que també es perden són la capacitat d'extracció de sal de les salines, la capacitat de generació de pluges per la pèrdua de boscos i aiguamolls i la capacitat de gaudi a l'aire lliure, afectats per l'artificialització del paisatge natural.

Raúl Estévez, expert de l'Observatori de la Sostenibilitat, afirma que el benestar de milions de persones depèn dels ecosistemes costaners. "Els béns i serveis que ens proporcionen són bàsics per sustentar la vida humana. Per això, hem de detenir la destrucció de la costa i els seus serveis per no hipotecar el nostre futur", ha declarat.

Greenpeace reivindica una adequada gestió de tot el territori costaner, que tingui en compte els béns i serveis que aporten els ecosistemes, i que vagi més enllà de les fronteres d'espais naturals protegits.

L'ONG conclou la seva anàlisi presentant una sèrie de propostes per revertir aquesta situació, entre les quals destaquen elevar la consideració política de la protecció del medi ambient i la biodiversitat; augmentar el nombre d'àrees protegides en el litoral considerades clau per detenir el procés de degradació de la costa i assegurar el bon funcionament dels ecosistemes, i desenvolupar una planificació integral del litoral per sobre de l'escala municipal orientada cap a la conservació dels ecosistemes i on es considerin els impactes del canvi climàtic.

També, l'entitat reclama declarar les zones de la Xarxa Natura 2000 europea com a espais naturals protegits autonòmics, especialment aquells situats en l'àmbit de competència de la direcció general de Sostenibilitat de la Costa i el Mar; crear infraestructures verdes i corredors que protegeixin els processos ecològics essencials, i realitzar les infraestructures ambientals necessàries per aconseguir el 100% de la depuració de les aigües residuals continentals i acabar amb els abocaments contaminants al mar.

EL PORC SENGLAR I ELS CAÇADORS

El creixement de la població del Porc senglar (*Sus scrofa*) arreu és un problema. Tot i que es donen facilitats als caçadors i fins i tot es facilita la caça nocturna en punts concrets no s'aconsegueix disminuir la població ni els danys a l'agricultura.

Les administracions busquen alternatives com ara la vacuna contraceptiva. La presentació de les dades d'una prova pilot ha provocat la reacció contrària d'algunes societats de caçadors per la insinuació que cal la substitució de la caça per fórmules de control ètic.

A continuació reproduïm una informació publicada al diari El Punt Avui.

Els caçadors, encesos per les “dades falses” sobre la vacuna dels porcs senglars

El col·lectiu amenaça de reduir la temporada de caça si no se'ls deixa “de difamar”

Asseguren que cada exemplar abatut els costa 1.300 euros

Joan Rueda - Castellar del Vallès - 23 juliol 2018

Una de les femelles de senglar tractades en el pla pilot, a Matadepera J.A.

Malestar entre les societats de caçadors del Vallès Occidental i de la província de Barcelona. Les dades sobre la prova pilot amb vacunes anticonceptives per reduir la població de porcs senglars a les zones urbanes properes al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt, però sobretot la “manca de suport públic de les administracions”, han encès una metxa que, a hores d'ara, sembla difícil d'apagar.

Les societats de caçadors es van reunir a Castellar del Vallès i van decidir emprendre mesures de pressió, que passarien per escurçar la temporada de cacera, que actualment és de setembre a març, i deixar-la d'octubre a febrer. Les societats estan, justament aquests dies, valorant la seva decisió, tot i que el president de la Federació de Caça

a Barcelona, Joaquim Zarzoso, ja avança que “la gent està molt enfadada i disposada a tot”.

Però quin és l'origen del problema si es té en compte que els caçadors no només no són contraris a l'estudi sinó que, com a col·lectiu, col·laboren habitualment amb l'administració i la universitat? Doncs tot plegat té l'origen en la nota de premsa que va fer la comissió de protecció dels drets dels animals del Col·legi d'Advocats de Barcelona que va xifrar en 400 les cries de senglar que han deixat de néixer en el primer any d'aquesta prova pilot.

El responsable tècnic del projecte, el director de sanitat i anatomia de la Facultat de Veterinària de la UAB, Manel López-Béjar, ja va explicar a aquest diari que “aquesta xifra és només una estimació” i que no seguia cap paràmetre científic. És més, López-Béjar, tot i afirmar que la vacuna havia estat efectiva en el 100% de les femelles de senglar tractades ja que cap d'elles, en ser recapturades, tenia hormones sexuals als seus ovaris, també va explicar que aquestes dades s'havien d'analitzar amb molta precaució, ja que eren només les del primer any d'un pla pilot de quatre.

La xifra de 400 cries que no haurien nascut que va ser publicada per diferents mitjans i la demanda, del mateix col·legi d'advocats, que aquesta “fórmula de control ètic” substituís la caça arreu del país, han provocat la indignació dels caçadors. “No entenem que entitats que col·laboren amb l'estudi facin afirmacions que no es corresponen amb la realitat i tampoc entenem que els que elaboren l'estudi i les diferents administracions, que el paguen, no reaccionin i desmentixin aquestes falsedats”, lamenta Zarzoso. “Mentides com aquestes perjudiquen la nostra imatge, quan cada any capturem més senglars perquè l'administració té un problema de sobrepoblació i ens ho demana”, sentència el president de la Federació de Caça de Barcelona. Zarzoso assegura que cada captura li costa de mitjana, al caçador, uns 1.300 euros. “La caça és un dret, una activitat de lleure i si ara cacem més és perquè hi ha sobrepoblació i ens ho demanen”, sentència. De fet, el 50% de les captures de senglar que es fan arreu de Catalunya són per caça.

Aquesta, doncs, és una mesura de pressió molt gran que té el col·lectiu. I pensa usar-la “si d'aquí a l'agost l'administració no deixa clar que la caça és una activitat legal i, actualment, necessària per lluitar contra la sobrepoblació del senglar”, detalla Zarzoso. Actualment, a la zona on es prova la vacuna, Terrassa, Matadepera, Vacarisses i Sant Cugat, hi ha una desena de societats de caçadors, però Zarzoso assegura que ja han rebut ofertes de vedats, fins i tot de fora de Catalunya, perquè hi vagin a caçar al setembre si finalment se secunda el boicot.

LES FRASES:

Estudiem reduir la temporada de caça. La gent està molt enfadada i estem disposats a tot.

No entenem que la UAB i les administracions no hagin desmentit res.

Joaquim Zarzoso, president de la federació de caça a Barcelona.

Una prova de 164.000 euros

El pla pilot que desenvolupa la UAB té un pressupost, per aquests quatre anys, de 164.000 euros –100.000 aportats per la Diputació i 64.000 pels municipis—. El president de la Federació de Caça de Barcelona, Joaquim Zarzoso, veu, justament, “en els diners que es belluguen” part del fet que “els caçadors estiguin en el punt de mira”. “És cert”, afegeix, “que hi ha un sentiment animalista darrere de tot plegat, però aquí el que passa és que es mouen molts diners”. Els caçadors recorden, a més, que l'elevat cost de la vacunació ha fet desestimar aquesta solució en països com ara Austràlia, Nova Zelanda i Anglaterra.

PLATAFORMA PER LA QUALITAT DE L'AIRE

Ens ha arribat per correu electrònic un comunicat de la Plataforma per la Qualitat de l'Aire que reproduïm a continuació.

La contaminació de l'aire augmentarà si Barcelona no atura les noves ampliacions viàries i portuàries

La Plataforma per la Qualitat de l'Aire recorda que Barcelona supera sistemàticament els límits legals de contaminació de l'aire i denuncia que la situació podria empitjorar si la ciutat no revisa els plans i projectes en curs.

Barcelona, 26 de juliol de 2018.

Amb motiu de la celebració el passat dimarts de la 6a Sessió de la Taula contra la Contaminació de l'Aire de Barcelona, la Plataforma per la Qualitat de l'Aire vol alertar de l'empitjorament de la qualitat de l'aire de no aturar els nous projectes acordats pel consistori d'ampliació de la Ronda Litoral i de construcció futura de dues noves terminals de creuers de gran capacitat al Port de Barcelona. Demanen a l'Ajuntament de Barcelona que presenti els càlculs d'increment d'emissions que generaran aquests projectes a mitjà termini, projeccions que són un criteri especial per a municipis dins la Zona de Protecció Especial de l'Ambient Atmosfèric (Decret 152/2007). Alhora, apel·len al nou conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, a demanar una moratòria sobre els dos projectes fins que es realitzin els estudis d'increment d'emissions corresponents.

De la mateixa manera insten a l'Ajuntament de Barcelona a què replantegi de forma urgent la Zona de Baixes Emissions (ZBE) de l'àmbit Rondes de Barcelona tal com van demanar el passat mes de novembre. La ZBE per ser efectiva ha de ser permanent i les restriccions han de considerar les emissions reals dels vehicles (frau dièsel) - no l'edat - i la reducció de vehicles que cal assolir per complir la legalitat. Reiteren la seva petició a l'Ajuntament perquè presenti quina és la reducció d'emissions que han calculat amb la ZBE definida per poder fer seguiment, que es faci pública la valoració del Grup de Treball Científic-Tècnic al respecte i que es faci públic l'estudi complet «Caracterització dels vehicles i les seves emissions a l'àrea metropolitana de Barcelona» que es va presentar el setembre passat.

La Plataforma veu amb preocupació l'augment de matriculacions que s'està produint i les campanyes comercials dels fabricants per incentivar el canvi de cotxe per accedir a la ZBE. Alerten com van anunciar, que aquesta mesura estigui promovent la renovació i no la reducció de vehicles, quan per complir amb els límits legals de contaminació cal reduir un 30% el trànsit privat, segons l'objectiu que va establir el Pla de mobilitat urbana (PMU) 2013-2018. Aquest objectiu no només no s'ha complert sinó que el trànsit de vehicles està augmentant amb la reactivació econòmica.

Per això demanen que el nou Pla de Mobilitat Urbana de Barcelona, PMU 2019-2024 no torni a ser paper mullat i demanen responsabilitat a totes les forces polítiques perquè s'abordi de forma prioritària les actuacions següents:

Establiment d'un peatge urbà per circular per la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de reduir la contaminació. El peatge té l'avantatge de reduir el trànsit de forma més eficaç i permet millorar el finançament del transport públic.

Moratòria a les ampliacions viàries de la Ronda Litoral, l'autovia Sant Andreu – Sagrera i l'ampliació de la C-58.

Conversió de carrils d'autopista en carrils bus als principals accessos de Barcelona (C-31, B-23) amb connexions amb la xarxa de transport públic urbà. Mesura prevista en l'Acord polític per a la millora de la qualitat de l'aire de la conurbació de Barcelona en el període 2017-2019. Prioritat al transport públic en la gestió de la xarxa viària.

Aprovació de la targeta T-Ambiental pel 2018, un abonament mensual amb viatges il·limitats amb preu inferior a 4 targetes T10 i vàlid per a dues zones. Integració tarifària catalana del transport públic i establir fórmules perquè el turisme assumeixi el cost real del sistema de transport públic (que no paga via impostos).

Augmentar al 20% el repartiment modal en bicicleta en el termini màxim del Pla amb l'extensió i millora de la xarxa urbana i interconnexió metropolitana així com l'impuls de vehicles de mobilitat personal i cicles de més de dues rodes.

Implantació d'itineraris principals per a vianants.

Instar a la Generalitat de Catalunya a què rectifiqui el seu projecte de tarifa plana (viñeta) per a les autopistes de peatge per l'augment del trànsit i contaminació que generarà i que presentin una proposta que mantingui el peatge per distància recorreguda per tal de reduir la contaminació i finançar amb la recaptació els costos de manteniment de les vies i el transport públic.

La Plataforma alerta de la greu crisi sanitària derivada de la contaminació, que afecta el 95% de la població de Barcelona i senyalen que la Taula contra la Contaminació de l'Aire de Barcelona no està aconseguint complir amb la seva funció de treballar conjuntament amb les entitats per millorar la qualitat de l'aire. Lamenten que projectes com l'acord polític per a la millora de la qualitat de l'Aire a la conurbació de Barcelona, l'Acord amb el Port de Barcelona o el projecte d'ampliació de la Ronda Litoral d'entre d'altres; no hagin estat consultats prèviament i que la Taula s'hagi convertit en un espai merament informatiu.

Contacte: Maria García 672478452

RESIDU ZERO

Diverses entitats vinculades al projecte Residu Zero i a la lluita contra la incineració ens han fet arribar el comunicat que reproduïm a continuació

Per una transició energètica i ecològica cap al Residu Zero a la ciutat de Barcelona Que no ens donin Gat per llebre!

Objectius unitaris de les entitats veïnals, ecologistes i de salut sotasignats:

Tancament de la incineradora de Barcelona de l'empresa pública TERSA, a Sant Adrià del Besòs.
Prohibició de les autoritzacions per a la crema de residus a les fàbriques de ciment; aquests residus a "Combustibles Derivats dels Residus"(CDR) de diferents procedències.

Pla urgent de prevenció i recuperació material dels residus a Barcelona i l'Àrea Metropolitana de Barcelona per evitar continuar amb la incineració de residus a TERSA i les cimiteres.

No permetre que Barcelona Energia (BE) comercialitzi l'electricitat de la incineradora TERSA com si fos energia d'origen "renovable" i neta, fent passar gat per llebre. Denunciar l'engany de qualsevol declaració pública que faci servir eufemismes com "electricitat verda" o "electricitat de KM 0 o proximitat"... Rebutjar aquesta maniobra clara de greenwashing com a intent de rentat d'imatge verda i una forma de pseudo-ecologisme inacceptable.

Demanar i acordar amb l'ajuntament de Barcelona i l'AMB la realització d'estudis d'impacte sobre la salut ocasionada per la incineradora realitzats amb participació veïnal i amb professionals elegits de comú acord. Les entitats desconfiem de l'estudi de dioxines que està realitzant l'Agència de la Salut Pública de Barcelona. Sense la participació dels veïns ni de cap professional que pogués aportar les seves demandes.

Rebutjarem l'ús de fons públics per fer estudis no independents ni imparcials destinats a què la fiscalia no progressi en la seva denúncia del funcionament de la incineradora o amb l'objectiu de tranquil·litzar i no informar la població.

Adopció de models de gestió de residus que garanteixin un canvi real, basats en la prevenció i recuperació màxima dels residus, aplicant models de separació i recollida de residus. El model Residu Mínim és el més eficient amb recollida porta a porta [malgrat l'oposició d'Ecoembes], donant prioritat a la recollida i aprofitament dels residus orgànics, apostant pel sistema de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) malgrat l'oposició d'Ecoembes... així com aplicant instruments econòmics i fiscals orientats a la prevenció i recuperació material de residus i aplicar mesures per fer realitat la responsabilitat ampliada dels productors responsabilitzant-los del retorn d'envasos, assumint els costos dels residus que posen al mercat (plàstics, productes d'un sol ús i curta durada, electrodomèstics, roba, piles i material electrònic, mobles...). Per aconseguir resultats de recuperació que facin possible el tancament de la incineradora i el compliment dels objectius fixats per la Unió Europea dins dels terminis (2025).

Donar suport als aspectes positius de la creació de BE sempre que actuï com a eina per avançar cap a la sobirania energètica i ecològica a Barcelona i Catalunya en el marc de la Nova cultura de l'energia i amb el protagonisme de la ciutadania. Alhora, cal constatar la realitat: a Barcelona quasi no es genera electricitat renovable i l'electricitat de la incineradora no és d'origen "renovable", malgrat el que diu la normativa vigent. Promoure decididament la generació i consum d'energies renovables a la ciutat i la contractació amb comercialitzadores d'electricitat realment renovable, fora de l'òrbita de l'oligopoli.

Donar suport actiu tant al Cinquè Fòrum de l'Estratègia Catalana Residu Zero a Barcelona als mesos d'octubre i novembre i a les VIII Jornades de Plataformes Contra La Incineració. XXIII Trobada d'Amants de las Brossa a Ponferrada (El Bierzo) el 12 d'octubre.

Demanem a l'Ajuntament de Barcelona i a l'AMB:

Intervenció immediata de la incineradora, en vista de les evidències de pràctiques il·legals, deliberades i intencionades succeïdes a l'empresa TERSA els darrers anys, evidències presentades a la Fiscalia de Medi Ambient en la denúncia efectuada per AireNet.

Dimissió immediata del gerent i el cap de planta de TERSA, per les irregularitats trobades a l'auditoria de TERSA que es va lliurar als veïns en març del 2018.

Pla de tancament de TERSA, incloent la reducció immediata de les quantitats de residus cremats.

Realització d'auditories i estudis independents i exhaustius de mesura de les immissions i del impacte sobre la salut ocasionada per la incineradora realitzats amb professionals elegits de mutu acord amb els veïns i amb participació directa de la ciutadania.

Que BE presenti els certificats de garantia d'origen de l'energia renovable que comercialitzarà conforme prové de fonts renovables i netes no associades als sectors de les energies nuclear, fòssil i de la incineració de residus, d'acord amb el que Eloi Badia Regidor de Presidència, Aigua i Energia va declarar a la Comissió d'Ecologia i Medi Ambient el propassat 10 de Juliol.

Desvinculació total de BE de TERSA.

Demanem transparència, coherència i informació veraç com regula la Llei 19/2014, de 29/12 de transparència. Accés a la informació pública i bon govern, i rectificació de forma immediata de la divulgació de BE com a iniciativa de transició energètica i ecològica de Barcelona, donat que està gestionada per TERSA, que exercirà funcions de representació (agent venedor) en el mercat dels excedents d'energia d'incineració i no informa sobre l'origen de l'energia que comercialitzarà.

Incorporació a BE d'espais de participació i decisió ciutadanes. Creació d'un òrgan de control i fiscalització autònom i ciutadà de l'activitat de BE. Aposta decidida per la transformació del model energètic: trencar amb l'oligopoli i anar més enllà de la generació i comercialització d'energia renovable.

Demanar que l'Ajuntament de Barcelona no faci servir el concepte "Residu Zero" incompatible a la incineració i a les polítiques de tractament finalistes d'abocadors.

Residu Zero = Incineració Zero

Entitats adherides:

CENTRE D'ECOLOGIA
I PROJECTES ALTERNATius

Barcelona, 20 de juliol de 2018

CENTRES DE FAUNA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Ens sembla interessant reproduir una entrevista amb el coordinador dels centres de recuperació de fauna de la Generalitat. Sempre han tingut falta de mitjans i no sempre aconsegueixen els objectius per als quals s'han creat.

Tot i això, Sisco Mañas, en aquesta entrevista publicada al diari El Punt Avui es mostra bastant optimista.

Cal dir que la nostra associació cada cop rep més consultes sobre polls caiguts o exemplars de fauna ferits o en mal estat. L'itinerari que recomanem, com consta en l'última pàgina d'aquest full informatiu, és que els exemplars trobats es portin a la Clínica Veterinària Molins, de Sant Vicenç dels Horts, on són recollits per agents rurals i transportats al centre de recuperació de fauna.

SISCO MAÑAS

COORDINADOR DELS CENTRES DE FAUNA DE LA GENERALITAT

"La sensibilitat ciutadana envers la fauna no para de créixer"

En un sol any, s'han atès 15.000 animals salvatges ferits, la xifra més alta de la història. Els centres lluiten contra les espècies invasores i reforcen les autòctones amenaçades

EVA POMARES - BARCELONA - 28 juliol 2018

Sisco Mañas considera que la situació de la fauna salvatge catalana és millor que fa uns anys TES.

Els Centres de Fauna de la Generalitat atenen animals ferits i treballen en programes de recuperació d'espècies en perill. Des d'inicis dels anys 80, els set centres s'ocupen de la conservació de les espècies autòctones protegides. L'any passat van atendre quasi 15.000 animals salvatges, un 16% més que el 2016. A què cal atribuir aquest increment?

El 2017 va fer molta calor, però aquest augment destacat es deu sobretot al creixement de la sensibilitat ciutadana envers la fauna. Cada cop són més els que ens porten animals ferits que troben al camp i a la ciutat. També ha augmentat el coneixement de la feina que fan els centres. A més, des de fa uns quant anys, hi ha moltes entitats col·laboradores que participen en la recollida d'animals.

Els centres estan dimensionats per a aquests creixements?

Suposa més càrrega de feina, però es reforça també amb la tasca –molt important– dels voluntaris, col·laboradors i gent de pràctiques. Ara, entre maig i agost, som a l'època forta de feina, per la mateixa dinàmica de les poblacions, amb molts polls. Per cert que, sovint, la gent n'arregla de terra alguns que no fa falta agafar, per un excés de zel i compromís cap als animals. Ens els porten, però molts són polls que simplement cauen perquè estan aprenent a volar. Un falciot que cau del niu no tirarà endavant i un altre de ferit, tampoc, però molts altres no cal arregar-los.

El 81% dels animals tractats són ocells i la minoria, peixos i amfibis. Per què?

Normalment, els ocells són més vistosos i més fàcils de detectar per la gent. Un mamífer, quan està malalt, el primer que fa és amagar-se. Molts ocells que ens arriben procedeixen de l'àmbit urbà, on hi ha molts ulls conscienciats que miren.

Quines són les principals vies d'arribada dels animals ferits i les causes dels accidents?

Normalment, una part dels animals ens els porten els Agents Rurals i molts particulars que venen als centres d'animals que han trobat al medi natural o han caigut del niu, que és una de les principals causes d'entrada: orenetes amb traumes, comissos de cadeneres i altres espècies que està prohibit tenir i ens els porten per poder retornar-los a la natura, a través de tot un sistema de readaptació. O tortuga mediterrània, que també està protegida, però són casos puntuals.

Fan programes de recuperació per a espècies en risc. Quins són els prioritaris?

La finalitat és diferent depenent de la situació de cada espècie: n'hi ha de conservació de material genètic i de cria per reforçar-ne la població. Com ara les de cranc autòcton, que estan molt malament a causa de la invasió d'espècies foranes. En peixos s'ha aconseguit un estoc de prop de 15.000 exemplars al centre del delta de l'Ebre, d'espècies autòctones com el fartet, samaruc, llopet de riu, espinós, etc. En amfibis, l'estrella és el tritó del Montseny, perquè és endèmic: de tot el món, sols viu als torrents del parc natural.

I per què està amenaçat?

Per la mateixa dimensió de la població, que és molt minsa i amb hàbitats fragmentats en els diferents torrents. Qualsevol problema o malaltia pot fer desaparèixer tota l'espècie. Ara tenim molts problemes amb malalties en amfibis, per la variació de les característiques de l'entorn, per exemple, a causa de gent que vagi a banyar-se al riu. El tritó és un exemple clar de la importància de tenir un reservori de l'espècie, a banda que es fa servir també per introduir l'espècie a la natura. Al centre de Vallcalent (Segrià) treballem amb la trenca, un ocell petit que fa la volta sencera a Europa per anar a Àfrica en lloc de passar per Gibraltar. L'única parella que existia va deixar de criar i és una bandera dels secans lleidatans, i ja s'han aconseguit 91 polls. A Lleida i a Girona estan criant i s'han recuperat les poblacions de xoriguer petit, que gairebé havien desaparegut, perquè s'ha treballat durant anys als centres. En total, als programes de recuperació treballem amb 15 espècies, com el trençalòs, la tortuga mediterrània, l'òliba, etc.

Per què cal preservar les espècies autòctones, en lloc de deixar lloc a les noves que ens arriben d'altres indrets?

La natura que faci el que vulgui, però qui provoca aquests canvis som nosaltres. Si hi ha el cranc ratllat en un riu català és perquè algú l'hi ha posat. I està alterant tot l'ecosistema. Deixar anar peixos depredadors al riu elimina altres espècies d'amfibis i peixos.

Quin és l'estat de conservació de la fauna salvatge catalana?

Tenim espècies que no hi ha manera de tirar-les cap amunt, però en general és substancialment millor que fa uns anys. Persisteixen problemes com l'abandonament d'animals. Les repercussions de les espècies foranes, animals o vegetals, en l'ecosistema són enormes.

CALENDARI DE REUNIONS DE L'ANT

Dilluns, 27 d'agost, a les 21 hores, a can Sostres. **Reunió del grup d'ornitologia.**

Dilluns, 27 d'agost, a les 21,30 hores, a can Sostres. **Reunió de junta directiva.**

Les reunions de la junta directiva de l'ANT són obertes a la participació de tots els membres de l'associació, amb veu i sense vot.

Les reunions del grup d'ornitologia són obertes a la participació de totes aquelles persones que tinguin interès en el món de les aus.

ACTIVITATS DE L'ANT

Diumenge, 5 d'agost, a les 18,30 hores, a la plaça de l'Església. **Passejada per observar els ocells del nostre entorn.** Cal avisar de l'assistència. T. 93 689 03 66.

Diumenge, 26 d'agost, a les 18 hores, al peu de la torre de guaita del Tabor. **Seguiment de la migració de les aus planejadors.**

Divendres, 31 d'agost. Finalitza el termini per respondre a les dues fotografies corresponents al mes d'agost del **17è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus**. Si hi teniu interès podeu demanar de rebre les fotografies a l'encarregat del concurs Sergi Sales, a l'adreça electrònica salessergi@gmail.com

Dissabte, 15 de setembre, a les 17 hores, al peu de la torre de guaita del Tabor. **Seguiment de la migració de les aus planejadors.**

POLLS CAIGUTS DEL NIU I ANIMALS FERITS

Als membres de l'ANT sovint ens demanen consell sobre els casos de polls caiguts del niu o animals ferits. En el cas de joves que comencen a volar és millor no tocar-los del lloc on són, generalment encara són atesos pels pares. Si estan en un lloc no recomanable on poden ser depredats per gats i gossos o poden ser víctimes d'accident, només cal posar-los en un lloc elevat on estiguin fora de risc.

En cas necessari es pot trucar al telèfon **93.574.00.36** del servei central dels agents rurals que el passarien a recollir, o bé portar-lo al Centre de Recuperació que tingueu més a prop.

En l'últim cas consultat la persona col·laboradora va informar de que, a proposta del centre de recuperació, havia dipositat l'exemplar a l'Hospital Veterinari Molins, a Sant Vicenç dels Horts, que és obert les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any, on passen a recollir-los els agents rurals. Donem l'adreça d'aquest centre privat perquè és el lloc més a prop on es poden deixar.

HOSPITAL VETERINARI MOLINS

Polígon Industrial Molí dels Frares, Carrer B, Nau 27, a prop de la Comissaria dels Mossos d'Esquadra.

08620-Sant Vicenç dels Horts hospital@hvmolins.com T. 936685753

Els centres següents pertanyen al Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya. Disposen de tot el necessari per a la recuperació i, si és possible, s'encarreguen de la seva posterior reintroducció.

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE TORREFERRUSSA

Crta. Sabadell / Sta. Perpètua Km 4,5

08130 Sta. Perpètua de Mogoda (Barcelona) – Tel.- 935600052

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE VALLCALENT

Camí de Vallcalent, 63

25003 Lleida – Tel.- 973267990

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Mas del Cortalet – 17486 Castell d'Empúries (Girona) Tel.- 972454222

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

Plaça 20 de maig s/n - 43580 Deltebre (Tarragona) – Tel.- 977489511

MAPA D'ACCÉS A TORREFERRUSSA

